

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СУБОТА
29 листопада
2003 року

№ 227 (3227)

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Селяни не платитимуть податок на додану вартість

Ранкове засідання 28 листопада

Парламентська більшість (235 голосів — за) підтримала зміни до Закону України «Про податок на додану вартість» у новій редакції з пропозиціями Президента.

Далі народні обранці розглянули три альтернативні законопроекти «Про місто-герой Севастополь».

(Закінчення на 2-й стор.).

Мета поїздки — узагальнення місцевого досвіду

Сьогодні в Кіровоград має прибути Голова Верховної Ради України Володимир Литвин.

Глава парламенту, очікується, зустрінеться з керівництвом області, відвідає регіональний кадастровий центр, який вважається чи не найкращим в державі. Ймовірно, Володимир Литвин візьме участь в урочистостях, пов'язаних з 75-ю річницею заснування одного з лідерів вітчизняної переробної галузі, — ВАТ «Кіровоградський птахокомбінат».

1 ГРУДНЯ — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ПРОКУРАТУРИ

Поєднати силу влади зі справедливістю

Щиро вітаю вас з професійним святом — Днем працівника прокуратури України.

Конституція України тісно зв'язала принцип незалежності прокуратури з її відповідальністю за нагляд у сфері правопорядку і законності.

Працівники прокуратури завжди відзначалися високим рівнем професійної майстерності, розвиненим почуттям обов'язку перед суспільством, усвідомленням відповідальності, яку покладає на них Основний Закон.

Люди хочуть бачити прокуратуру справді самостійним, політично незаангажованим державно-правовим інститутом, покликаним служити суспільству, державі і громадянину, спроможним поєднати силу влади зі справедливістю.

Своїм високим інтелектом, самовідданим служінням законові ви маєте забезпечити в державі верховенство права, утвердження України як правової демократичної держави.

Плідної вам праці, сил і наснаги.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Генеральний прокурор України Геннадій ВАСИЛЬЄВ: «Спільних нам успіхів!»

18 листопада 2003 року 284 голосами на посаду Генерального прокурора України було затверджено тодішнього Першого заступника Голови Верховної Ради Геннадія Васильєва.

І хоча це призначення було прогнозованим, уже перші рішення нового Генпрокурора дають зрозуміти: попереду багато несподіваного.

Ексклюзивне інтерв'ю в новій ролі напередодні професійного свята Геннадій Андрійович дав нашій газеті.

— Як ви оцінюєте призначення вас на посаду Генерального прокурора України?

— Насамперед я ще раз хочу подякувати Президентові України, Верховній Раді, уряду за виявлену мені високу довіру очолювати Генеральну прокуратуру України.

(Закінчення на 5-й стор.).

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Ірина Кліба
(нар. 1968 р.)

«Віддзеркалення» (1996 р.)

Полотно, олія.
Галерея «Ірена», Київ.

ПЕНСІЙНА РЕФОРМА: ОДИН ЗА ВСІХ І КОЖНИЙ ЗА СЕБЕ

Революційна ситуація, що склалася в системі пенсійного забезпечення населення, коли низи не хочуть одержувати пенсії по-старому, а верхи не можуть їх виплачувати, має закінчитися самі знаєте чим. Передумови навіч: маленькі пенсії, відсутність їхньої диференціації з урахуванням трудового внеску, старіння нації, збільшення кількості пенсіонерів, неадекватність пенсійних податків і самих пенсій...

Суть реформи в тому, щоб кожен працездатний громадянин міг заробити собі на пенсію сам. Пенсійна реформа XXI століття, на жаль, не торкнеться сьогоднішніх пенсіонерів. Вони перебувають під опікою солідарної системи забезпечення в старості, тому можуть розраховувати лише на незначні грошові добавки до пенсії. А ось активне трудове населення України у віці 30—40 років має всі шанси скористатися результатами довгограючої реформи. Але лише за умови власної фінансової участі в процесі пенсійних перетворень.

В опублікованому в нашій газеті 25 листопада матеріалі «Пенсію по-новому» було викладено алгоритм нарахування пенсій, за яким кожна людина може самостійно перевірити правильність розрахунків власної допомоги.

Наступного вівторка читайте продовження теми на сторінках «ГУ». Сьогодні на 2-й стор. — репортаж про реакцію донеччан на новий закон і коментар голови правління Пенсійного фонду України Бориса Зайчука.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У НОМЕР

Шукають гроші на тепло

Досі без тепла залишаються мешканці двох мікрорайонів Первомайська — Фрегата та Гілеї. Як повідомляв «ГУ», тут вийшли з ладу інженерні мережі, які не лагодили кілька десятиліть. На позачерговій сесії міськради прийнято рішення про перерозподіл бюджетних коштів — понад 100 тисяч гривень забрали у місцевої освіти. Однак для подачі тепла треба втричі більше. Міська влада сподівається вирішити проблему за рахунок безкорисної допомоги з боку промислових велетів і підприємств малого та середнього бізнесу. Нині від підприємців надійшло... 50 гривень, **передає наш власний кореспондент Олена ІВАШКО**.

Скільки коштує «зігрітися»

3 грудня мешканці Запоріжжя за тепло платитимуть на 20 копійок більше — 0,78 гривні за кожен квадратний метр житла. На 16 відсотків подорожчає і гаряча вода.

Непопулярні заходи, запевняє міська влада, «забезпечать якісне і безперебійне постачання тепла та гарячої води в оселі городян». Хоча в опалювальний сезон навіть стовідсоткові грошові надходження за спожите тепло не забезпечують нормального рівня розрахунків з НАК «Нафтогаз України», **інформує наш власний кореспондент Олександр АБЛІЦОВ**.

Півтора мільйона зникли у розчиннику

Оборудку, що коштувала державі півтора мільйона гривень, провернули ділки на Маниковецькому спиртозаводі. Відповідно до оформлених документів, підприємство начебто продавало двом столичним фірмам лакофарбовий розчинник та технічний денатурований спирт. А насправді замовникам відправляли спирт вищої очистки. Секрет у тому, що за денатурат не треба було сплачувати акцизний збір, як за чистий алкоголь. Отож податок замість державної казни ішов до кишені спритників. Після порушення прокуратурою Деражнянського району кримінальної справи перевіряються інші канали збуту маниковецького спирту. Ймовірно, його могли використовувати на підпільних виробництвах для виготовлення фальсифікованих напоїв, **інформує наш власний кореспондент Ірина КОЗАК**.

Жертви антисанітарії

У Житомирі серед учнів загальноосвітньої школи № 32 зареєстровано вже 28 випадків захворювання на вірусний гепатит А, **повідомляє УНІАН**. За даними Міністерства охорони здоров'я, причиною спалаху стали порушення у водозабезпеченні школи — в обласному центрі вода подається за графіком. Діти пили кип'ячену воду з одного бачка, при цьому одноразових склянок не було, а чашок для всіх бракувало. Також у навчальному закладі неналежні умови для миття рук — одна умивальна раковина на школу. А туалет — надворі.

Стіна впала

В Івано-Франківську внаслідок просідання фундаменту двоповерхової споруди 1914 року побудови обвалилася бічна стіна сходової клітки. **За даними МНС**, жертв і постраждалих немає. Відселення мешканців не проводили.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — КРИМ

Що вас сьогодні хвилює найбільше?

Валентина Іванівна, пенсіонерка:

— Чула, подорожчають ліки. На позичені копійки запаслася корвалолом, настоянкою собачої кропиви, таблетками та мікстурами.

Василь Братченко, керченський інженер-безробітний:

— Не можу знайти роботу. А ще безводдя замучило. Місто з весни на лімітованому графіку: воду подають через день і лише тим, хто заплатив. А мені немає чим...

Андрій Санін, водій автобуса:

— Майже всі великі автогосподарства нині розвалюються. Душать непосильні податки, занижені тарифи... Мої колеги масово пересідають на маршрутки.

Розпитував Віктор ХОМЕНКО.

СЬОГОДНІ ЧИТАЙТЕ:

Наші прикордонники затримали в Чорному морі болгарських браконьєрів

Дякуємо Кубі

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Республіки Куба в Україні Хосе Діонісіо Пераса Чапо у зв'язку із завершенням його дипломатичної місії в нашій державі.

Як повідомив прес-секретар Голови ВР Ігор Сторожук, сторони відзначили потребу подальшого зміцнення й поглиблення україно-кубинського співробітництва — і двостороннього, і на міжнародній арені. Володимир Литвин подякував послові за підтримку та допомогу в оздоровленні українських дітей на Кубі.

Хосе Діонісіо Пераса Чапо передав Володимирові Литвину запрошення відвідати Кубу наступного року.

Яна СТАДІЛЬНА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Його надихає любов до Вітчизни і турбота про народ

Понад 40 років очолює Національну академію наук України її президент Борис Патон. За цей час НАНУ стала одним із найбільших наукових центрів Європи. А видатні здобутки в галузі зварювання, в тому числі під водою і в космосі, яких досягнуто під безпосереднім керівництвом ученого, стали надбанням новітньої світової технології.

Академіка, Героя України Бориса Патона природа наділила талантом передбачати магістральні шляхи розвитку науки і скеровувати у цьому напрямі кращі наукові сили держави.

Сповненим творчих ідей зустрічає Борис Патон і свій 85-річний ювілей. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин сердечно привітав президента НАНУ Бориса Патона з днем народження, нагородив ювіляра Почесною грамотою Верховної Ради, побажав Борису Євгеновичу і його рідним міцного здоров'я, щастя, добробуту, здійснення творчих задумів.

* * *

З нагоди дня місцевого самоврядування, що відзначатиметься 7 грудня, глава парламенту Володимир Литвин також вручив нагороди Верховної Ради великій групі працівників самоврядних органів за вагомий особистий внесок у розбудову незалежної України, утвердження демократії, захист прав людини.

Анатолій КАРАСЬ.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Державний бюджет затверджено

Вечірнє засідання 27 листопада

Верховна Рада України ухвалила Державний бюджет на 2004 рік. За поданий Кабінетом Міністрів проект у другому читанні та в цілому проголосували 234 народні депутати. Постанову про неприйнятність цього документа підтримали 195 народних депутатів.

Доходи держбюджету на 2004 рік становлять 60 мільярдів 702 мільйони гривень, видатки — 64 мільярди 192 мільйони гривень. Дефіцит держбюджету затверджено у розмірі 3 мільярдів 429 мільйонів гривень. Доповідач, Перший віце-прем'єр-міністр, Міністр фінансів Микола Азаров акцентував увагу на збалансованості головного фінансового документа країни та на тому, що після першого читання доходну частину бюджету збільшено на 2,5 мільярда гривень. За його словами, цього вдалося досягти завдяки уточненню прогнозних макроекономічних показників, зростанню акцизних та митних зборів. М. Азаров заявив, що порівняно з проектом, поданим на перше читання, на 1,1 мільярда гривень збільшено соціальні видатки, додаткові ресурси буде спрямовано на відновлення міжбюджетних співвідношень з оплати праці (понад 1 мільярд гривень), на компенсацію втрат доходів місцевих бюджетів (600 мільйонів гривень), на погашення заборгованості із заробітної плати шахтарям (300 мільйонів гривень). Подякувавши народним депутатам за встановлення нових розмірів мінімальної заробітної плати (205 замість 237 гривень), М. Азаров пообіцяв, що уряд поступово наближатиме цю величину до прожиткового мінімуму та що наступного року буде погашено всі соціальні заборгованості.

Проте народні депутати запитували, чи можна назвати бюджет соціальним, якщо він, зокрема, передбачає 20-відсоткове зростання цін на лікарські засоби, практично зупиняє фінансування наукової та інноваційної діяльності, скасовує пільги для сільгоспвиробників та книговидавців? Відповідаючи на ці та інші запитання, М. Азаров запевнив, що реально рівень доходів збільшиться.

А голова Комітету ВР з питань бюджету Петро Порошенко заявив: аналіз бюджету показує, що, попри зростання доходів бюджету, соціальні видатки скорочуються. Бо в умовах зростання цін та збільшення прожиткового мінімуму на 32 гривні знижено мінімальну заробітну плату, бо уряд скасував пільги для селян, і тепер з них планують здерти 600 мільйонів гривень.

На думку народного депутата Віктора Пинзеника («Наша Україна»), котрий представляв постанову про неприйнятність проекту бюджету, прихований резерв бюджету містить майже 6 мільярдів гривень. Катерина Ващук (фракція Аграрної партії), підтримуючи проект бюджету, закликала повернутися до ухвалення законопроекту № 4000-1 та повернути селянам пільги з ПДВ. Олександр Баранівський (СПУ), представляючи постанову про неприйнятність ст. 83 проекту бюджету, запитував, чому на бюджетних рахунках казначейства лежать без руху 9 мільярдів гривень, котрі буде задіяно з січня наступного року, та чому уряд не індексує відповідно до зростання цін зарплати та пенсії.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

1 грудня о 14.00 у Верховній Раді розпочнуться парламентські слухання на тему: «Соціально-економічні проблеми ВІЛ/СНІДу, наркоманії та алкоголізму в Україні та шляхи їх розв'язання».

Селяни не платитимуть податок на додану вартість

Ранкове засідання 28 листопада

(Початок на 1-й стор.).

А засідання розпочалося з прохання голови фракції Аграрної партії Катерини Ващук переголосувати законопроект, який передбачає зміни в системі оподаткування сільського господарства. У свою чергу, комуністи заявили, що готові проголосувати за документ, але в пакеті із законопроектом про щоденне голосування.

Проте запропоновані зміни до Регламенту підтримали лише 200 парламентаріїв.

Олександр Мороз (СПУ) звинуватив Першого віце-прем'єра Миколу Азарова в «диригуванні» під час голосування. Після чого Голова Верховної Ради України Володимир Литвин звернувся до урядовців з проханням залишити урядову ложу і «займатися своїми справами» та додав: «Поки я — глава парламенту, не треба мною керувати».

На початку ранкового засідання Голова ВР оголосив про входження Володимира Нечипорука до складу групи «Народовладдя» і Едуарда Матвійчука — до фракції «Регіони України». Крім того, як повідомив Володимир Литвин, у Верховній Раді створено міжфракційне об'єднання народних депутатів «Мажоритарник», до якого увійшли більш як 60 парламентаріїв.

В. Литвин привітав із днем народження народних депутатів Олександра Колоніарі, Михайла Косіва та Михайла Поплавського.

Олена ГОРБУНОВА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Михайло Косів

Олександр Колоніарі

ФАКТ...

Пенсійна реформа: один за всіх і кожний за себе

Проти «стелі» і непрозорості

Кілька десятків осіб пікетували у четвер приміщення управління Пенсійного фонду в Донецькій області. Учасники акції тримали гасла «Ми маємо право все знати про свою пенсію», «Хто рахує нашу пенсію?», «Я заробляв свою пенсію» тощо. За словами пікетників, приводом для протесту стала закритість пенсійної реформи і неможливість розібратися в механізмах нарахування пенсій.

«Я працювала і кухарем, і зварником, маю звання ветерана праці. І що заробила? 150 гривень за більш як 30 років», — скаржиться Неля Сушкова, мешканка обласного центру. Наявна система нарахування не задовольняє і колишніх високооплачуваних робітників, зокрема шахтарів. «Я 20 років пропрацював у шахті, були сили і здоров'я, — розповідає донеччанин Віталій Долгих. — Пенсію заробив, але продовжую працювати сторожем. Зарплата вже маленька, і що більше я працюю, то менша стає пенсія, ось у чому парадокс! Нехай на це запитання хтось відповість». Ще один колишній шахтар Анатолій Жмакін пропрацював під землею 32 роки. В останній рік влаштувався на приватне підприємство, де одержував меншу зарплату. Тепер настав час перераховувати пенсію: «Я втратив усе, що мав. Виходить, легально працювати невигідно?»

Пенсіонери відчувають брак інформації і стверджують, що не можуть отримати конкретні відомості у відділеннях Пенсійного фонду. «У мене 40 років загального стажу, із них 30 — наукового, — розповідає мешканець Артемівського району Владислав Іщенко. — Як колишньому науковому працівникові мені призначили не 150 гривень, а 220. Але ця «добавка» виявилася «стелею». Було вже два підвищення, а мені — нічого. У зв'язку з цим я хотів би знати: що очікувати мені від цієї реформи? Чи знову обійдуть? Конкретно мені ніхто не може відповісти».

У Донецькій області майже 1,5 мільйона пенсіонерів, тож нова система нарахування зачіпатиме інтереси кожного третього її мешканця. Учасники пікету казали про несправедливе, на їхню думку, ставлення з боку держави до колишніх селян, багатодітних матерів і тих, хто працював у районах Далекої Півночі. А головне — про те, що до прожиткового мінімуму більшості пенсіонерів ох як далеко.

Ліна КУЩ.

...І КОМЕНТАР

Пенсіонери позаможнішають. Але не зразу

Щонайменше 13,8 мільйона наших співгромадян стурбовані проведеною в країні пенсійною реформою. Але річ у тім, що зміни стосуються не так нинішніх пенсіонерів, як тих, кому, здавалося б, про пенсію думати поки що зарано. Проте держава зобов'язана прораховувати перспективу і завчасно розробляти стратегію, плоди якої проявляться через якийсь час. Пенсійна реформа розрахована на довгостроковий ефект і дасть змогу в майбутньому кожній людині одержувати пенсію, адекватну її рівню доходів.

Фото Михайла ГОЛЯКА.

Для нинішніх пенсіонерів новий закон передбачає деякі зміни процедури нарахування пенсії. Нові правила спрощують систему розрахунків і вносять до них зрозумілу будь-якому громадянину логіку. Усі перерахунки мають закінчитися до середини грудня, а з січня всі пенсіонери одержуватимуть гроші відповідно до нового законодавства. Сподіватися на кардинальне збільшення сум не варто. Зменшення розмірів виплат теж не буде. Усі пенсії підвищать щонайменше на 4,2, а в середньому — на 20 відсотків. За словами **голови правління Пенсійного фонду України Бориса Зайчука**, «держава платить стільки, скільки може». Загальний розмір пенсійних виплат стосовно ВВП сьогодні не менший, реально навіть трішки більший, ніж за часів СРСР. Тож, на його думку, «проблема не в пенсіях, проблема в низьких зарплатах, з яких вираховуються нарахування до Пенсійного фонду».

Коментуючи підвищення останнім часом ажіотажу навколо цієї проблеми, глава Пенсійного фонду відзначив, що переважній більшості пенсіонерів немає сенсу звертатися в структури фонду — інформація про них є і всі необхідні перерахунки буде проведено у відведений законом термін. Підлеглі фонду структури цілком готові до цієї роботи і виконають її вчасно. «Усе залежне від нас ми зробимо якісно і вчасно» — запевнив Борис Зайчук.

Олег ДЕНИСОВ.

СОТ стане ближче

Україна та Ізраїль у рамках СОТ підписали протокол про взаємний доступ на ринки товарів і послуг. Київ сподівається увійти до «світового торгового клубу» вже наступного року. За словами народного депутата України, голови підкомітету з питань координації співробітництва з ЄС та СОТ Комітету ВР з питань європейської інтеграції Сергія Касьянова, цей термін цілком реальний. Треба лише об'єднати зусилля законодавчої і виконавчої влади, громадськості й бізнесових кіл.

За словами Міністра економіки та з питань європейської інтеграції України Валерія Хорошковського, «точкою концентрації зусиль у процесі приєднання до СОТ повинна стати гармонізація національного законодавства з нормами цієї організації». Як повідомили у прес-службі ВР, про це йшлося на колегії Мінекономіки, присвяченій аналізу виконання заходів зі вступу до СОТ. Як роз'яснив Сергій Касьянов, Україні та її законодавцям треба ще чимало зробити. Зокрема, прийняти законопроекти, що стосуються технічних бар'єрів у торгівлі, системи санітарного і фітосанітарного контролю, а також ті, що регулюють сферу держпідтримки національного виробника. Реалізувати ці завдання допоможе створена з ініціативи групи депутатів парламентсько-урядова комісія.

Засідання, зустріч, семінар

Сьогодні в Києві відбудеться чергове засідання групи високого рівня зі створення Єдиного економічного простору Україною, Росією, Казахстаном і Білоруссю. Для участі в ньому вчора ввечері до Києва мав прибути російський віце-прем'єр Віктор Христенко.

* * *

У МЗС України пройшла зустріч керівництва зовнішньополітичного відомства, Державної митної служби України та послів держав ГУУАМ і США в нашій державі з нагоди закінчення роботи групи експертів ГУУАМ з розробки стратегії та плану реалізації Проекту зі сприяння торгівлі та транспортуванню Рамкової програми ГУУАМ—США.

* * *

Про місце України і Польщі в геокультурному просторі Європи, що розширюється, говорили вчора учасники однойменного семінару, який відбувся в Посольстві Польщі в Україні. Участь у дискусії взяли українські та польські експерти і науковці — фахівці в галузі соціо- та політологічних досліджень.

Співпраця суддів

Уперше в історії українського судочинства апеляційними судами Києва, Київської та Закарпатської областей підписано договір про творчу співпрацю, яким заплановано спрямувати творчий потенціал та досвід організації судової діяльності на покращення судочинства і використання прогресивних форм організації роботи судів.

Ідея про суддівську співпрацю має на меті сприяти судовій реформі, досягненню єдиного розуміння законодавства України, забезпеченню неухильного дотримання принципів законності, реалізації прав і свобод людини та громадянина. Особливу увагу буде приділено налагодженню судового управління, підвищенню кваліфікації суддів, насамперед апеляційних судів і голів місцевих судів та обміну досвідом організації у сфері правозастосування. Також передбачається підвищення професійного та загального інтелектуального рівня суддів, налагодження корисного взаємного співробітництва між судами, обмін правовим досвідом, правовою інформацією та статистичними даними.

Водночас з підписанням договору передбачається реалізація програм і планів, проведення літніх виїзних суддівських семінарів у Києві та в Закарпатській області з обговоренням проблем судочинства і правозастосування та залученням іноземних експертів з питань організації діяльності судів і суддів.

Юлія ХОМЕНКО.

100 років Борису Гмирі

Як **повідомила прес-служба МЗС України**, у Грацькому університеті мистецтв з ініціативи Посольства України в Австрії відбувся вечір, присвячений 100-й річниці від дня народження всесвітньо відомого українського співака Бориса Гмирі. «Маестро по праву увійшов до ста найславетніших українців за всю історію України та вважається одним з найвидатніших співаків XX століття, — зазначив на вечорі радник посольства Євген Чорнобривко. — Його внесок до скарбниці вітчизняного та світового виконавського мистецтва неможливо переоцінити».

«Дніпро» крокує у весну

UEFA CUP

Футбол. Кубок УЄФА. Другий раунд. Матчі-відповіді. 27 листопада. «Црвена Звезда» — **«Русенборг». 0:1** (перший матч — 0:0). **«Сошо»** — «Боруссія» (Менхенгладбах). 4:0 (2:2). **«Горцлін»** — «Манчестер Сіті». 0:0 (1:1). «Мольде» — **«Бенфіка».** 0:2 (1:3). **«Левський»** — «Славія» (Прага). 0:0 (2:2). «Динамо» (Бухарест) — **«Спартак» (Москва).** 3:1 (0:4). «Ланс» — **«Газіантенспор».** 1:3 (0:3). **«Брондбю»** — «Шальке-04». 2:1 (1:2, пенальті — 3:1). «Аріс» — **«Перуджа».** 1:1 (0:2). **«Осер»** — «Утрехт». 4:0 (0:0). «Ліверпуль» — «Стяуа». 1:0 (1:1). «Вісла» — **«Вареленга» (Норвегія).** 0:0 (0:0, пенальті — 3:4). **«Дебрецен»** — ПАОК. 0:0 (1:1). **«Мальорка»** — «Копенгаген». 1:1 (2:1). **«Ньюкасл»** — «Базель». 1:0 (3:2). «Гайдук» — **«Рома».** 1:1(0:1). «Спортинг» — **«Генчлербірглі».** 0:3 (1:1). «Торпедо» (Москва) — **«Вільяреал».** 1:0 (0:2). **«Тепліце»** — «Фейєноорд». 1:1 (2:0). «Гартс» — **«Бордо».** 0:2 (1:0). **«Барселона»** — «Паніоніс». 2:0 (3:0). **«Парма»** — «Зальцбург». 5:0 (4:0).

Матч «Маккабі» (Хайфа) — «Валенсія» перенесено на 11 грудня (перша зустріч — 0:0).

«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Динамо» (Хорватія, Загреб). 1:1 (2:0). Дніпропетровськ. Стадіон «Метеор». 24 000 глядачів. Голи: Венглинський, 66 — Седлоскі, 63.

«Дніпро»: Куслій, Шелаєв, Герасим'юк, Костишин, Венглинський, Радченко, Матюхін, Русол, Михайленко, Рикун (Грицай, 82), Ротань (Назаренко, 76).

Жеребкування пар третього раунду відбудеться 12 грудня у штаб-квартирі УЄФА в Ньоні (Швейцарія). І нам дуже приємно, що серед його учасників буде й український клуб, котрий проклав собі шлях до футбольної єсвровесни. Це дуже престижно, бо жодній з наших команд за часи незалежності не вдавалося зробити подібне в турнірі Кубка УЄФА.

Отже, вся Україна дякує «Дніпрові» та його тренерові Євгенові Кучеревському за чудовий подарунок. Сподіватимемося, що дніпряни добре довкомплектуються (конче потрібний ще один нападник), як слід підготуються і покажуть характер, хоч би який буде майбутній суперник.

В. Б.

Плату за користування мостами визначить інвестор?

У Запоріжжі триває підготовка до будівництва нової автотранспортної магістралі через Дніпро. На її проектування постановою Кабінету Міністрів передбачено надати цього року 14 мільйонів гривень. Поки що із них до обласного центру надійшло 9,2 мільйона. Зведення мостів, а також прокладання шестирядної автотраси на Хортиці плановано розпочати наступного року. Кошторисна вартість об'єкта — 1,756 мільярда гривень.

Звісно, без сторонньої фінансової підтримки запоріжцям не обійтися. Міська влада переконана, що для реалізації проекту, окрім бюджетних коштів, удасться залучити інвестиції і вітчизняних підприємств, і зарубіжних фірм. Одна із них — турецька компанія «Енержі Япі груп» — уже готова взяти участь в інвестуванні будівництва мостів у Запоріжжі. Про це повідомив президент компанії Сулейман Хаміт Мюфтігіль. Фахівці «Енержі Япі груп» відвідали Запоріжжя, щоб на місці розглянути проект будівництва мостів через Дніпро, зробити фінансові розрахунки. Схоже, рішення про співпрацю запоріжців з турками ухвалять після предметного вивчення пропозицій обох сторін.

Позиція міської влади зрозуміла. Адже гроші доведеться брати чужі, а повертати... свої. Отже, не виключено, що користування збудованою автомагістраллю стане платним. А як усе це вплине на вартість проїзду нею в громадському транспорті? Чи будуть тоді раді новим мостам ті, хто так на них розраховує? Можливо, для когось ці запитання сьогодні невчасні, але вже завтра на них доведеться відповідати. Тому запоріжці й сподіваються на розуміння народних депутатів. У проекті держбюджету на майбутній рік для продовження будівництва в Запоріжжі автотранспортної магістралі передбачено 90 мільйонів гривень капіталовкладень.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запоріжжя.

Орден «За заслуги» — заслуга «Експрес-Банку»

Нещодавно Міністр транспорту України Георгій Кірпа вручив орден «За заслуги» III ступеня Голові Правління «Експрес-Банку» Юрію Джусу. Такою високою державною нагородою відзначено вагомий внесок Юрія Микитовича та «Експрес-Банку» загалом у розвиток залізничної галузі.

На сьогодні «Експрес-Банк» є одним з найприбутковіших в Україні. Це підтверджує популярний рейтинг журналу «Кореспондент», де «Експрес-Банк» очолив «Топ-10» за прибутковістю чистих активів. До мережі «Експрес-Банку» входить 8 філій та 90 відділень. «Експрес-Банк» є лідером серед банків з впровадження Національної системи масових електронних платежів, пропонує клієнтам різноманітні види кредитів та широкий спектр банківських послуг.

Фонд, зігрітий душевним теплом

Цьогоріч виповнюється 10 років від дня зародження у Полтаві фонду захисту і підтримки талановитих дітей, засновником і почесним головою якого є народний депутат України Анатолій Кукоба. За час існування його лауреатами стали понад 11 тисяч юних полтавців. З нагоди першого ювілею в галереї мистецтв відбулася презентація книги місцевої видавничої агенції «Дивосвіт» «Відкритий до співпраці», у якій ідеться про перше десятиліття доброчинної діяльності фонду, про ініціаторів його створення, тих людей, що і сьогодні дбають про розквіт юних талантів.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

На знімку: співзасновник фонду Віра Кукоба **(у центрі)** з лауреатами фонду — солістами камерного ансамблю «Романтична класика» Ярославом Ялівцем та Галиною Рибалко.

Фото Валерія ЧЕРКАСА.

КАЛЕНДАР

Мудрець утомленої нації

Сьогодні минає 225 літ від народження **Григорія Квітки-Основ'яненка.** Ким лиш не був цей славний нащадок старовинного слобожанського козацького роду! Армійським офіцером і монахом, журналістом і театральним діячем, предводителем дворянства й директором інституту шляхетних дівчат. І — письменником. Він перший привів у нашу літературу «простих людей», випередивши у цьому Жорж Санд на десять літ, а Тургенєва — на п'ятнадцять. Про Основ'яненка свого часу із заздрістю писали москвичі: «Ах, если бы у нас так писали по-русски, как г-н Квитка по-украински!». Втім, нація наша ще тоді (не кажучи вже про тепер) втомилася всерйоз сприймати своїх мудреців. У пам'яті більшості з нас Квітка лишився як автор «смішного» Шельменка й «дурного» Стецька. А чи справді Стецько був нерозумним? Погляньмо на нього неупереджено і спробуймо чесно відповісти: чи багато серед нас отаких — здатних любити простодушно, не прикидаючись, не ховаючись за солідність? Найдурніша в цій ситуації таки Уляна, котра зневажила Стецька, вийшла заміж за кріпака й сама стала кріпачкою — «по любові», й нічого страшного в тім не бачила! От про кого пізніше писав Шевченко: «неначе люди подуріли!». Втім, ми й досі такі серйозні, аж мухи дохнуть, посміюємося над Стецьком, а в глибині душі заздримо йому, бо він вільний був — ще тоді, а ми — ні, навіть тепер.

Христофор ГРУША.

САМОВРЯДУВАННЯ

Новосілля селищної ради

Авангардівська селищна рада Овідіопольського району нещодавно справила новосілля. Чудовий двоповерховий будинок площею 800 квадратних метрів спорудило для органу місцевого самоврядування та його служб ЗАТ «Авангард», очолюване відомим в області меценатом Віктором Добрянським. Вартість споруди близько 3 млн. грн.

Голова обласної ради Володимир Новацький, який узяв участь у церемонії відкриття нового офісу селищної ради, повідомив: відтепер ми щороку споруджуватимемо для розміщення сільських та селищних рад бодай по одній будівлі в кожному з районів області. Кошти на це виділятимуть окремим рядком в обласному бюджеті. Участь у фінансуванні візьмуть також сільгосппідприємства та комерційні структури.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

ФОТОФАКТ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Це — пам'ятник хворому, що одужав, установлений перед обласною клінічною травматологічною лікарнею в Донецьку. Ідея належить головному лікарю Володимиру Климовицькому. Кажуть, що у хворих стало традицією фотографуватися на згадку після одужання, а дехто й притуляється до пам'ятника частинами тіла, які потребують зцілення.

ТРАГЕДІЯ

Дитина впала на розпечений шпаргат

Жахлива трагедія сталася в селі Їжівці на Сторожинеччині. Через недогляд батьків на розпечену плиту сільської печі впав дворічний Миколка Фрунзе і в буквальному сенсі спікся. Хоча дитину терміново доставили до районної лікарні, врятувати життя хлопчикові не вдалося. Випадок, коли маленька дитинка падає на розпечений шпаргат, не перший на Буковині, проте окремих батьків сумний досвід нічому, на жаль, не навчив.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

АНОМАЛІЇ

Земля «під ковпаком» Місяця?

Навесні 1973 року до місця останнього, дев'ятого, висадження людини на Місяць було скеровано розвідувальний апарат. При наближенні до мети експедиції зв'язок із ним перервався. Через деякий час по каналах телеметрії надійшло повідомлення, розшифровка якого, м'яко кажучи, поставила американських дослідників у глухий кут: «Висадження на Місяць заборонено. Докази сили будуть о 15:00 GMT» — і вказано координати одного з національних парків. У призначений час очікували усе, що завгодно, — пожежу, вибух, бурю. Але сталося зовсім інше. На площі у чотири гектари всі дерева втратили спочатку дрібні гілки, потім великі і залишилися лише голі стовбури. Експерти вирішили, що стали свідками застосування гравітаційної зброї.

Земляни отримали підтвердження присутності на супутнику нашої планети представників неземного розуму. І переконалися, що це може становити для Землі безперечну загрозу. Аналітики різних відомств почали розробляти сценарії міжпланетного конфлікту, і усі зійшлися на думці, що конфлікту треба уникати всіма можливими способами. Поводження «селенітів» давало змогу припустити, що це — цивілізація замкнутого типу, яка не прагне до встановлення контактів і готова відстоювати свою територію.

Терміново було проведено консультації з росіянами. З'ясувалося, що й вони зіштовхнулися з аналогічною проблемою. В СРСР теж одержали попередження і могли переконатися в його обґрунтованості. У південній Атлантиці величезний айсберг, що знаходився у тридцятьох кабельтових (близько п'яти км) від військового розвідувального корабля рівно в зазначений час на очах у команди плавно занурився під воду. Три доби чекання результату не принесли — він не зринув. Яка сила потягла таку махину на дно і яка сила утримувала його там, досі загадка. Після консультацій СРСР і США остаточно згорнули програми дослідження Місяця, заявивши, що супутник не становить жодного інтересу.

Документальних підтверджень цієї версії, дуже популярної серед дослідників аномальних явищ, немає. Єдиним незаперечним фактом залишається практичне закриття дуже інтенсивних американських і радянських місячних програм.

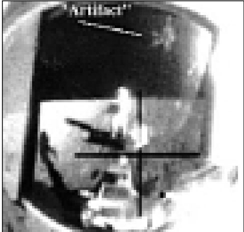
З другого боку, історія польотів до Місяця настільки драматична і сповнена загадок, що нагадує легенди про «Бермудський трикутник». За весь час було здійснено 100 спроб запуску космічних апаратів із Землі на Місяць. Із них лише в 44% випадків програму польоту було виконано. А в польотах до набагато дальшої Венери, незважаючи на її більш ніж агресивну атмосферу, 67% пусків увінчалися успіхом. Тож виходить, що польоти до найближчого позаземелля небезпечніші, ніж до далекої «пекельної» планети!

Задовго до того, як перший земний космічний апарат — радянська «Луна-2» у 1959 році торкнувся поверхні нашого супутника, астрономи спостерігали на Місяці незрозумілу активність. У каталозі місячних аномалій, опублікованому НАСА в 1968 році, згадується 579 найбільш загадкових спостережень, що зроблені протягом чотирьох століть і не одержали жодних пояснень до сьогодні. Це великий «мальтійський хрест», крапки, трикутники, квадрати, що світяться, зникнення кратерів, поява «стін», об'єкти, що світяться, рухаються, промені світла, що перетинають кратери і гори, геометричні фігури, яскраві спалахи світла, блискучі об'єкти, що світяться, кольорові траншеї, які подовжуються на очах...

Посилений інтерес до життя на Місяці захопив суспільну увагу після повідомлень відомого винахідника Марконі про те, що йому під час експериментів з радіо удалося встановити зв'язок з мешканцями Місяця. У пресі 20—30-х років можна знайти численні повідомлення про активність «селенітів». Цей інтерес досяг апогею, коли англійський астроном Прайз заявив про виявлення «моста» штучного походження завдовжки 12 миль.

У 1950—60 рр. астрономи знову відзначали дивні переміщення на Місяці, світлові аномалії, постійні джерела світла, які розташовуються зазвичай усередині кратерів, поряд з таємничими хрестоподібними спалахами.

Багато сучасних авторів, які займаються вивченням цієї проблеми, посилаються на свідчення американських астронавтів, що брали участь у дослідженні супутника. Так, під час обльоту Місяця «Аполлоном-11» астронавти Н. Армстронг та Е. Олдрін нібито стали свідками загадкового нічного світіння на валу кратера Аристарх. Є повідомлення і про інші свідчення, але, на жаль, ні НАСА, ні самі учасники експедицій ці повідомлення не підтверджують. Для ентузіастів це є тільки підтвердженням існування змови з метою приховати від людства факт існування неземних цивілізацій. Вони упевнені, що про присутність «чужих» на Місяці американським і радянським ученим відомо давно. Є інформація, знову-таки неофіційна, про те, що всі радянські місяцеходи, крім наукового обладнання, були оснащені спареними зенітними кулеметами. Якщо це й так, такий крок не врятував один з них від аварії.

Практично усі твердження такого гатунку офіційні органи спростовують. Але все-таки одна більш-менш чітка офіційна картинка місячної аномалії є. Цей фотознімок зробив на Місяці командир «Аполлона-12» Пітер Конрад у листопаді 1969 року, під час зйомок процесу збору зразків місячного ґрунту в Океані Бур. У лицьовій пластині скафандра пілота місячного модуля, астронавта Алана Біна, відбивається невідомий об'єкт, що знаходиться на значній висоті над місячною поверхнею.

Схоже, на Місяці справді відбувається щось дивне. Може скластися враження, що розвідувальні апарати землян на Місяці комусь заважають. Кому? Деякі вважають, що тим же братам по розуму! Дослідники аномальних явищ упевнені, що Місяць — дуже зручна база для спостережень за Землею. Вони не виключають, що ми вже давним-давно бачимо чиюсь присутність на Місяці, але не наважуємося думати про це. Недаремно ж древні єгиптяни називали Місяць оком Ра, яке спостерігає за нами. А для спостережного пункту кращого місця годі й шукати. Може, ми й справді, самі того не відаючи, живемо «під ковпаком» «селенітів»?

Олег ДЕНИСОВ.

Анатолій МАТВІЙЧУК: «А теми — кричать, плачуть, страждають, моляться, сподіваються»

КЛУБ ЗНАМЕНИТОСТЕЙ

Ще минулої зими в своєму рідному селі отримав завдання від вчительки Тамари Вінниченко дістати їй книжку народного артиста України Анатолія Матвійчука. У Чернігові збірки віршів не знайшлося, тож невдовзі за клопотами я й забув про прохання. Та з села нагадали про замовлення: настільки педагогу захотілося мати особистий примірник поетичного видання, що зайшла навіть до мами запитати, чи не привіз, бува, син його... Тож, коли був у Києві, зрештою, зайшов до київської книгарні «Сяйво» і зрадів, побачивши «Ноєв ковчег» Анатолія Матвійчука. Невдовзі вчителька була щаслива, отримавши подарунок.

Про шанувальницю я розповів Анатолію, з яким нещодавно довелося випадково зустрітися у селі Вишеньки Коропського району на заходах Українського аерокосмічного об'єднання «Сузір'я». «Хочу вам презентувати нову книжку віршів», — сказав автор і подарував мені збірку нових поезій «Предтеча». Ми розговорилися. Я увімкнув диктофон.

— Як починалося те, що називають творчістю? Перше кохання, перші акорди на гітарі, перші пісні. Що ви тоді відчували, згадайте...

— Це було схоже на стихійне лихо з безсонними ночами, цигарковим димом, списаними аркушами паперу. Перші твори були банальні, але все ж наважився показати їх друзям. А через рік я вже навчався в індустріальному технікумі, де була музична апаратура. Там було створено ансамбль, який грав переважно те, що написав я. Я був у ньому і солістом. Пізніше грав та співав у багатьох колективах, де працювали чудові музиканти, які сьогодні відомі в Україні, а деякі й в Росії. А поезія з'являлася тоді, коли почали приходити глибокіші думки, поетичні образи, що не вкладалися у пісенну форму. Вийшло так, що моє друге захоплення визначило мою подальшу долю: з третьої спроби вступив до Київського університету на факультет журналістики, з п'ятого курсу мене зарахували у штат газети «Молодь України», де я з часом отримав перший досвід журналістської роботи.

— Що таке популярність, коли ви відчули її?

— Ми грали на танцях, молодіжних вечорах, часто хтось звертався з проханням переписати віршів, акорди пісень, я ніколи не відмовляв. А згодом, йдучи, приміром, дніпровським пляжем, чув, як мою пісню співає компанія молодих людей. І це в той час, коли про радіо чи телебачення я не мав змоги й мріяти. Першим професійним колективом, що зацікавився моєю творчістю, була одіозно відома в Києві група «Крок», яка своєю авангардною творчістю значно випереджала час. З керівником Володимиром Хадзицьким ми створили кілька оригінальних композицій, які потрапили на телебачення. Згодом була співпраця з групою «Дисплей», Вадимом Лащуком. Кілька вдалих композицій одразу потрапили до тодішніх хіт-парадів. Один з тих творів — пісня «Динамо-Динамо» є неофіційним гімном уболівальників київської команди.

— Тодішня молодіжна естрада була переважно російськомовна, але ви вже тоді пропонували свої українські вірші композиторам, виконавцям...

— Співпрацював з ансамблями «Кобза», «Беркут», «Краяни», Назарієм Яремчуком, який був дуже уважний до моєї творчості, завжди підтримував. З композитором Ігорем Корнілевичем ми випустили на фірмі «Мелодія» платівку з красномовною назвою «Українці всюди українці», пісні з якої розлетілися по світу, їх передруковували українські видання Канади, Америки, Аргентини.

До речі, перший зразок української поп-музики ми також створили в співдружності з композитором Костянтином Осавуленком. Це була співачка Руся, яка певний час мала у підлітків України шалену популярність. Нині вона живе і працює в Америці. На якомусь етапі я зрозумів, що варто повернутися до власного виконання своїх пісень. Так народився мій перший сольний альбом «Запорожці» у співдружності з композитором і аранжувальником Миколою Павлівим. Ці пісні винесли мене на орбіту популярності саме як співака.

— Що дає найбільшого стимулу — імпульсу вашій творчості — сторінки власного життя, невдачі, проблеми, успіхи?

— Мої батьки передали мені свої гени, нелегкий життєвий досвід. Тато родом з Хмельниччини, а мама —з Сумщини, там, під містечком Путивлем, пройшли мої кращі дитячі літа, тобто кожного літа я набирався тут вражень на все подальше життя. Тут усе було вперше: перший стрибок у річку, перший велосипед, перший поцілунок. Та й тепер я намагаюся бувати там, відчуваю страшенну ностальгію за тими днями.

А найбільший стимул — коли ти відчуваєш, що твоя творчість долітає до людей, западає їм в душу. У різні часи у мене були різні твори: спочатку «Дим-димок», «НЛО». Вони були веселими хітами свого часу, пізніше з'явилися ліричні «Сивий музикант», «Эта женщина», «Два птахи», а ще далі — філософські «Матінка-вовчиця» , «Балада про пісню», «Фотограф». Всі вони знайшли свого слухача, їх сьогодні просять виконувати на концертах. Ще радує, коли твої пісні стають визначальними в репертуарі твоїх колег. Так було з творами «Красива жінка незаміжня» у Алли Кудлай, «Простий мотив для двох сердець» у подружжя Білоножків. Остання пісня дала назву прекрасному фестивалю родинної творчості. А на першому моєму сольному концерті-бенефісі «Полустанок Любові» у 1996 році, де разом зі мною виступали друзі-артисти, прозвучало чимало кращих моїх творів, за які не буде соромно ніколи. А ще надзвичайно ціную листи від серйозних вдумливих шанувальників. Я дуже поважаю їхню думку: колись видам книжку, де обов'язково будуть ці щирі проникливі рядки, які варті того, щоб я продовжував займатися творчістю.

— Ви згодні з такою думкою, що коли творча людина сита, не страждає, у неї все гаразд з коханням, то зникає привід творити геніальні пісні?

— Зважаючи про яку ситість, про які страждання ви кажете. Я особисто відчуваю страшенний голод на розумні телепрограми, глибокі фільми, на змістовні пісні, щирі стосунки. Цей голод примушує мене страждати, виснажує, забирає натхнення. Але я відчуваю, що це комусь вигідно, тоді в мені прокидається шалена впертість. Хочеться працювати на радість добрим людям, на зло нездарам, цинікам, пройдисвітам різних мастей.

Останні роки в Україні надзвичайно насичені подіями. Осмислити їх, відчути, пережити, відтворити у поетичному рядку — це завдання для моєї музи. У піснях я ще маю змогу бути таким, яким мене хоче бачити публіка, а в поезії не може бути жодних компромісів. Тому так думаю, так пишу. А теми — вони довкола нас кричать, плачуть, страждають, моляться, сподіваються. Найсильніше враження у мене від моїх останніх поетичних вечорів, коли повний зал разом зі мною завмирає, зітхає, а тиша — як натягнута струна. Зараз готую презентацію книжки «Предтеча». Сподіваюся, це також буде цікавою подією.

— У житті кожної людини бувають злети, падіння. Чи були такі роки, коли не створено жодної пісні? Чи ви живете за принципом: жодного дня без рядка?

— Вважаю себе професіоналом у своїй справі, а це означає, що я не маю права чекати, поки на мене зійде натхнення. Сам шукаю контакт з ним. Творчість буває різною: речі, які пишуться на потребу дня, сценарії, газетні публікації, епіграми, легкі невибагливі шлягери. Але є твори, котрі, сподіваюся, переживуть мене. Інакше не варто творити. До речі, пишаюся тим, що минулого року здобув Національну журналістську премію імені Івана Франка за музично-публіцистичну діяльність останніх років.

— Пане Анатолію, у мене склалося таке враження, що на телебаченні й радіо здебільшого розкручують якусь мелодію чи певного співака великі гроші. Чи можна у цій справі відновити справедливість, щоб глядач, слухач мав можливість бачити не тільки одні й ті самі обличчя?

— Телебачення — це дзеркало нашого життя: кримінально-меркантильного, естетично-здеградованого. Українське радіо ще тримається, а от з телебаченням складніше. Це ж дивовижний ящик! З абсолютної сірості й бездарності може за лічені дні зробити зірку. А бажаючих — море! Тому й черга туди занадто велика. Не всім вистачає грошей, винахідливості. А от коли з екранів телевізорів зникнуть наші останні талановиті земляки, можна буде сміливо заявити про загибель нації. Але, сподіваюсь, до цього не дійде, адже ми не самогубці.

— Чи може народний артист нині за рік заробити мільйон?

— Здається, у 95-му я отримав гонорар за концерт мільйон купонів! Привіз їх додому у великому ящику і віддав мамі. Якраз вистачило, щоб протягом місяця купувати у магазині продукти. А якщо серйозно, то таких артистів в Україні, на жаль, немає. Можливо, хіба що Верка Сердючка привезе з російських гастролей мільйон у своїй пазусі (сміється).

— Наостанок лишається побажати вам натхнення, чудових віршів та пісень!

Розмову вів Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

На знімку: народний артист України Анатолій Матвійчук.

Фарисейство

Чому наше ТБ нехтує нашу культуру?

ОРФЕЇ ТА КОРИФЕЇ

Один з недавніх випусків програми «Четверта влада» (І національний телеканал) було присвячено театру і його місцю на нашому ТБ. Ведучий програми Олександр Савенко запевнив: він хоче, «щоб на телебаченні було багато театру», але в Національній телерадіокомпанії лише 16 телезаписів спектаклів, та й ті старі. А насправді, наприклад, у Львові Світлана Максименко щороку знімає чотири студійні телеверсії спектаклів, в Києві Наталя Грабченко зробила більш як 70 телеверсій спектаклів.

Наталя Грабченко, автор і ведуча програми «Колізей» проекту «Телемегаполіс» («Гравіс»):

— Побачивши анонс передачі «Четверта влада», присвяченої театру, я здивувалася: що вони можуть обговорювати без мене? Адже я єдина людина, котра залишилася в Києві, яка ще робить те, про що вони говорили, — запис театрального спектаклю на ТБ.

Для предметної розмови треба визначити: про що говоримо? Навіщо говоримо? Приголомшило твердження ведучого, що Перший національний має лише 16 телеверсій спектаклів. Тобто йому показувати нічого.

Не думаю, нібито пан Савенко не знає, що на телекомпанії «Золоті ворота» лежить, не маючи виходу в ефір, 70 телеверсій спектаклів. Програму «Увесь світ театру» було придумано і створено на УТ-1. Але оскільки редакція літературно-драматичних програм завжди була на дев'ятому місці з розподілу технічних засобів, а коли почався розвал нашого телебачення, літдрама взагалі залишилася за межею виживання, мені запропонували перейти на «Золоті ворота». І я, і режисер Ірина Гришанкова, з якою ми разом створювали програму, з радістю погодилися.

Тоді зійшлися інтереси виробника (ТРК «Золоті ворота»), мовлення (УТ-1, яким керував Віктор Лешик) і театру Лесі Українки, художній керівник якого Михайло Резникович надав свій спектакль «Молоді роки Людовика XIV». Так ми в 97-му вийшли в ефір. Проект жив півтора року: студійна телепрограма про театр і трансляції записів спектаклів.

Потім Лешика змінив Долганов, і все це зняв з ефіру. Мотивування: в театру на ТБ немає рейтингу. Це розхожий міф, який, мабуть, вигідний, тому що ним так уперто користуються. Адже жоден театральний телепроект ніколи не був у положенні, яке давало б можливість об'єктивно казати про його рейтинг. Мова йде про нормальне для будь-якого телепроекту попереднє «розкручування», про системне анонсування, друковану інформаційну підтримку і фіксоване місце в сітці мовлення. Лише після одного-двох місяців роботи в режимі такого рекламного підживлення можна говорити про реальний рейтинг. Це ази! Але цього зазвичай немає, коли йдеться про театральний телепроект.

Я упевнена: якби хоч один театральний проект на якомунебудь телеканалі було запущено з дотриманням такого режиму, то він мав би гідні рейтингові показники. За півтора року на УТ-1 ми виходили то в понеділок у 23.40, то в четвер у 18.20, то ще коли-небудь. А театральний спектакль чомусь узагалі йшов то о першій годині ночі, то у вісім ранку. Звідки тоді візьметься рейтинг? І чому телепродюсери удають, що цього не розуміють? І чому в програмі «Четверта влада» удають, що вони цього не розуміють?

Хоча мені здавалося: в студії зібралися люди, які мають кричати про те, що присутність культури на нашому телебаченні — обов'язкова. А поки наші театральні програми і спектаклі здобуває не УТ, а російський канал «Культура». Вони придбали в нас записи спектаклів Російської драми «Молоді роки Людовика XIV», «Бешеные деньги» і «Каменный властелин». У лютому я повезу туди ще три спектаклі — «Кармен» Андрія Жолдака і ще два спектаклі Російської драми. Вони сказали чудову фразу: везіть усе! Коли в 1998 році театр ім. Лесі Українки був на гастролях у Москві, із власним відеоархівом на BSP, там були просто шоковані: у той час навіть престижні московські театри не могли собі такого дозволити.

Так, для театру це дорого. Але ТРК «Золоті ворота» фактично також спонсує частину витрат. Адже права на телеверсію спектаклю належать у рівних частках театру і телеструктурі. І якщо канали здобуватимуть і показуватимуть ці записи, то виграють і театр, і телекомпанія. А мовлення і поготів.

Така історія, яку не хоче знати програма «Четверта влада». Не кажу, як боляче і прикро мені і талановитим хлопцям ТРК «Золоті ворота», котрі сім років працюють над проектом, плоди якого в Україні постійно кладуть на полицю, а в Росії всіляко вітають. Але ця ситуація і безглузде відображення її в «Четвертій владі» кажуть про те, що становище культури в нас мало подає надії.

Ми звернулися також до кінорежисера, гендиректора студії «Укртелефільм», керівника українського телеканалу «Культура» Олега Бійми.

— Олеже Івановичу, телеканал «Культура» адміністративно перебуває в структурі Національної телекомпанії?

— Ні. Але, оскільки канал не має фінансування на вихід в ефір, у нас є договір: канал «Культура» —спільний продукт НТКУ і студії «Укртелефільм». І наші передачі виходять у годинному блоці щодня, крім суботи і неділі, на загальнонаціональному каналі УТ-2. Ми там, практично, бідні родичі.

— А президент Національної телекомпанії Олександр Савенко знає, що телеканал «Культура» в Україні існує? Що в нього є продукція, як з'ясувалося, спільна з НТКУ?

— Не знаю, чи може він собі дозволити таку розкіш, як дивитися те, що ми робимо. У будь-якому разі, жодних з його боку на нашу адресу посилань, ні гарних, ні поганих, за цей час не було.

— Але ось програма І національного «Четверта влада», що пан Савенко веде, не раз піднімала теми культури. Там діячі культури хором кажуть: треба створити в Україні телеканал «Культура»! Тобто внаслідок того, що ваше мовлення обмежене, діячі культури не знають, що такий канал уже є. Але президент Національної телекомпанії...

— ... не знати цього не мав би права. Це явище з розряду загальнодержавного фарисейства. З одного боку, щось проголошувати, а з другого — нічого не робити або навіть знищувати те, що робиться...

Звичайно, той годинний блок, яким ми сьогодні виходимо, це не є канал «Культура». Це тінь того, що ми планували. Але в нас є тільки цей час і, виходячи з нього і практично нульового фінансування, ми виходимо в ефір. Можна робити вигляд, що нічого не відбулося два роки тому (а ми вже майже два роки в ефірі), можна вдавати, що в Україні взагалі культури немає, хоча це цілковитий нонсенс. Просто чиновники не хочуть помічати або уявляють собі зовсім по-іншому сам факт існування культури в Україні. Це в руслі загальнонаціональної політики: говорити одне, мати на увазі інше, робити третє й іронізувати з приводу четвертого, чого немає...

— Канал «Культура» готує нові програми?

— Так, наскільки можливо в цих обставинах. Ми подавали заявку на ліцензування на УТ-2, щоб стати самостійним мовленням, а не бідними родичами. Але Нацрада з телебачення і радіомовлення відповідає: поки конкурс на УТ-2 не відкривали. Отже, усі в підвішеному стані. Можна говорити красиві слова про культуру, можна до дрібниць розбирати указ Президента про духовність і боротьбу з порнографією і всіма негативними явищами, які сьогодні процвітають на нашому ТБ. І при цьому нічого не робити. Але... Де є культурний вакуум (у тому числі й у системі влади, яка такою мірою неспроможна, щоб цей вакуум заповнити), там і з'являються порнографія і насильство...

— НТКУ, Нацрада, Держтелерадіокомітет, Міністерство культури, Комітет ВР з культури і духовності, інші структури могли б допомогти нашому каналу «Культура» стати повноцінним, як у Росії?

— У Росії питання про те, чи потрібна країні культура, безпаперечне. У нас чомусь навколо цього йдуть тільки дебати, постанови, укази, що просто сходять нанівець, спускаючись униз за ієрархією інстанцій. А ці інстанції вже мають свої відпрацьовані механізми, свої особливі інтереси, найчастіше грошові. І робити таку невдячну в сенсі фінансової віддачі справу, як культура, звичайно, не хоче. Тому процес гальмується практично на всіх рівнях.

Це і є державне фарисейство. Кажуть «угорі» одне. Спускають за інстанцією. Там користі в цьому не бачать і гальмують під будь-яким приводом. Бо потрібно віддати якусь частину ефірного часу, а воно дороге, його хтось може купити за шалені гроші. А що може заплатити «Культура»?

— Для формування повноцінного культурного мовлення потрібна політична, адміністративна воля?

— Так немає ж волі. Не кажу про високі матерії, але немає навіть елементарного — бажання заповнити цей вакуум хорошими концертами, спектаклями.

— Але в НТКУ начебто лише 16 записів телеспектаклів.

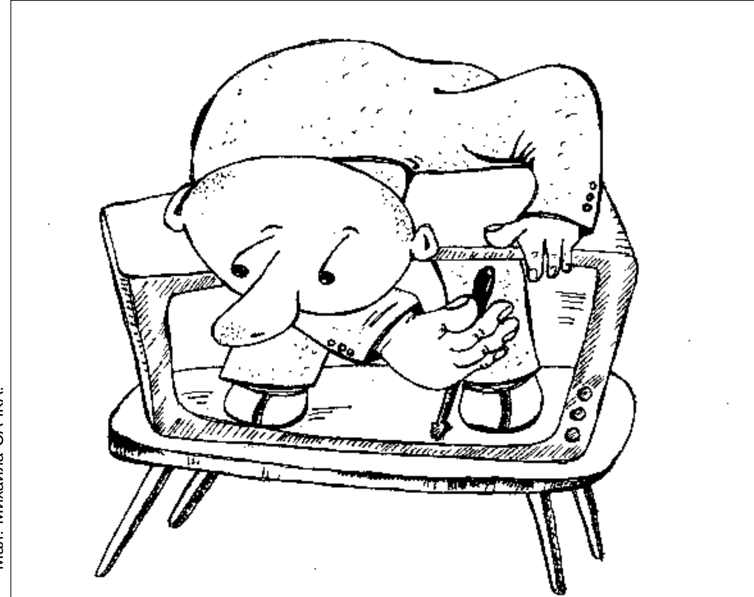
— У нас щонайменше 60 спектаклів — з Ужвій, Кусенко, Кадочниковою, Роговцевою. Пан Савенко, напевно, не в курсі, він починав свій шлях в іншій сфері...

— Але він має бути в курсі як держчиновник вищого рангу, як керівник телекомпанії, просто як телеведучий, що взявся за цю тему...

— Так, але це інший рівень підготовки. Зізнатися, що в нас щось є — отже, дозволити, щоб це з'явилося, скажемо, на Першому національному каналі і потіснило якусь ідіотську грошову програму. А цього ніхто собі не дозволить зробити.

— Як і відповідати за те, що це не роблять. А на нема й суду нема...

Підготувала Ганна ШЕРМАН, «Телекритика».

Мал. Михайла САЧКА.

1 ГРУДНЯ — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ПРОКУРАТУРИ

Генеральний прокурор України Геннадій ВАСИЛЬЄВ: «Спільних нам успіхів!»

(Початок на 1-й стор.).

Я цілком розумію, яку відповідальність покладено на мене як на Генерального прокурора і на відомство загалом. Відповідальність утверджувати законність і правопорядок у державі.

Складність з призначенням Генерального прокурора, на мій погляд, — у надмірній політизації цього питання. Так, прокуратура завжди була і залишається у полі зору політиків як провідне правоохоронне відомство. Але, на жаль, багато хто бажає бачити у ньому не правозахисний, а репресивний, караючий орган, намагається спрямувати означене в русло скорочення функцій та повноважень органів прокуратури. Вважаю такий підхід помилковим і докладу всіх зусиль, щоб докорінно змінити ситуацію.

— Слово «прокурор» з латинської перекладається як «піклувальник», «управитель», «захисник». У своєму виступі в Верховній Раді ви окреслили систему саме правозахисних механізмів, які збираєтеся відпрацьовувати. Що буде пріоритетним?

— Конче потрібно розробити план заходів, які докорінно переламали б криміногенну ситуацію в державі. Відомо, що вона залишається вкрай напруженою. Загальна кількість злочинів цього року зросла і досягла майже 400 тисяч. Велике занепокоєння викликає рівень тяжких злочинів, який щороку збільшується. У загальній структурі вони становлять 46 відсотків. Тобто кожен другий злочин тяжкий. Особливої уваги потребують злочини проти особи і передусім умисні вбивства — 70 відсотків з них вчинено на побутовому ґрунті. А хіба може не викликати занепокоєння зростання рецидивної злочинності? Серед загальної кількості осіб, які скоїли злочини, третина зробила це повторно.

Вважаю, що в цих питаннях недостатньо залучено профілактичні механізми.

Неадекватними є і дії адміністративно-правового впливу. У багатьох випадках це результат бездіяльності та безвідповідальності працівників правоохоронних органів. Кожному такому випадку треба давати відповідну оцінку.

Не меншу увагу слід приділити і проблемі боротьби з організованою злочинністю.

Мені, наприклад, не зрозуміло, чому останнім часом обговорення цієї проблеми та її оцінка переводяться з професійного на побутовий рівень.

Не можу погодитися з тим, що в окремих областях на обліку правоохоронців зовсім немає організованих злочинних угруповань. То навіщо там спецпідрозділи? Які функції вони виконують? Чим займаються?

Глибокої професійної розробки потребують сучасні прояви організованої злочинності, насамперед проблема трансформації суто кримінальної організованої злочинності в економічну. Тут і торгівля людьми, незаконне виготовлення підакцизних товарів, легалізація злочинних коштів, доведення підприємств до банкрутства, незаконні операції в фінансово-банківській системі. А чому наркобізнес, обіг від якого сягає, за оцінками експертів, більш як мільярд гривень на рік, залишається поза увагою спецпідрозділів? У цій справі треба міняти не тільки підходи, а й тих, хто не знає, що і як робити.

Треба невідкладно сконцентрувати зусилля прокуратури на забезпеченні безумовного виконання закону України про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю та відповідного указу Президента України.

У зв'язку з цим нагляд за діяльністю органів, що проводять оперативно-розшукові заходи та здійснюють досудові провадження, потребує виведення на якісно інший рівень.

— З чого Генеральний прокурор Геннадій Васильєв почне реформування прокуратури?

— Моє ставлення до будь-якої реформи відоме колегам-прокурорам і парламентаріям: зміни слід проводити так, щоб добрими намірами не вимостити дорогу до пекла, тобто щоб від реформ не стало гірше простій людині.

— Безумовно, постане питання про долю нагляду за дотриманням і застосуванням законів та здійснення слідства органами прокуратури...

— Це надзвичайно актуальна проблема, пов'язана з конституційними функціями прокуратури. На сьогодні дискусія про так званий загальний нагляд уже не на часі. Впевнений: загального нагляду нині немає. Він сконцентрувався в нагляд за дотриманням прав і свобод людини органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, а також в нагляд за додержанням та застосуванням законів у найактуальніших питаннях: економічних, екологічних, фінансових тощо.

Останнім часом висловлювалися пропозиції взагалі ліквідувати прокурорський нагляд, але ось лише деякі цифри, які підтверджують, що це рішення невиправдане і передчасне. Нинішнього року за матеріалами перевірок прокуратурою порушено майже 11 тисяч кримінальних справ, 8 тисяч з яких спрямовано до суду. Задоволено 25 тисяч протестів прокурорів. За результатами перевірок притягнуто до відповідальності 70 тисяч посадових осіб. Відмова від прокурорського втручання буде лише на користь правопорушникам, злочинцям. Нині прокуратура має можливість захищати й відстоювати права простої людини.

— Але згідно з Перехідними положеннями Конституції України на зміну прокуратурі мають прийти інші органи, які забезпечили б контроль за дотриманням законів...

— І дехто навіть стверджує, що такі органи вже діють. Тоді постає питання, чим вони займаються, коли кількість виявлених прокуратурою порушень зростає?

А стосовно проведення слідства визначитися: який орган може взяти на себе розслідування тих справ, що перебувають нині у прокуратурі? Виходячи зі специфіки цих справ, Міністерство внутрішніх справ, Служба безпеки, Державна податкова адміністрація до цього не готові. Тому в проекті нового Кримінально-процесуального кодексу закладається положення про поступову передачу справ від прокуратури до МВС з одночасним утворенням у цьому відомстві відповідних підрозділів.

— Чи виступатимете ви як Генеральний прокурор за зміну організації судової гілки влади?

— Це також дуже злободенне питання. У 2001 році Верховна Рада прийняла майже десяток законів — проведено так звану малу судову реформу. І що отримали? Ми не наблизили, а, на жаль, відштовхнули громадянина від правосуддя. У Верховному Суді України нині перебувають десятки тисяч і цивільних, і кримінальних справ. Коли до них дійде черга, невідомо. У прокуратури в питаннях захисту прав громадян є можливість діяти оперативніше.

Вище правосуддя, на мій погляд, полягає в захисті прав потерпілого, державних інтересів і водночас у суворому дотриманні прав, свобод громадянина у разі притягнення його до юридичної відповідальності. Саме захисту прав прокурори і повинні сприяти, здійснюючи свої повноваження.

З огляду на це потрібно внести окремий блок пропозицій до закону «Про судоустрій», прийняти новий Кримінально-процесуальний кодекс і Закон «Про прокуратуру» в новій редакції — виправимо помилку всі разом — Верховна Рада, практики, науковці.

— У своїй діяльності ви обіцяли керуватися винятково законом і не допустити політичного впливу на прокуратуру.

— Ми переживаємо складні часи, складні тому, що чимало політиків прагнуть поставити на службу своїм політичним інтересам всю правоохоронну систему або окремі відомства. Якщо не вдається підкорити, намагаються принаймні зробити слухнянішими: правоохоронців дискредитують, залякують тощо. Головне завдання на сьогодні — протистояти таким діям. У державі повинен панувати тільки закон. А вже у нього на службі, я наголошую, на службі у закону — не у політиків — потрібні люди, віддані своїй справі. У цьому я розраховую на розуміння і підтримку.

— Рекомендуючи вас на посаду Генерального прокурора, народні депутати наголошували на ваших професійних якостях. Однак ефективна робота системи неможлива без команди професіоналів...

— Так, саме від кадрів багато в чому залежить авторитет прокуратури, рівень довіри до неї з боку громадян.

Щодо критеріїв кадрових призначень — це передусім фах, кваліфікація, розуміння справ, це, обов'язково, порядність людини. Прокурор може бути слугою тільки одного господаря — Закону.

Сьогодні в прокуратурі працюють висококодосвідчені юристи, принципові захисники закону, чесні громадяни держави, з високим почуттям відповідальності й справедливості. Я орієнтую кожного прокурора на непримиренність у боротьбі зі злочинністю та корупцією, на уважне і турботливе ставлення до проблем простої людини.

Шановні колеги! Вітаю вас із професійним святом. Завжди приємно працювати з відданими справі, безкомпромісними і мужніми людьми. Від вашого імені дякую сім'ям, які розуміють і підтримують нас і в найскладніші, і в найщасливіші хвилини.

Спільних нам успіхів!

Олена МІЩЕНКО.

Державний обвинувач тих, хто не поважає закон

Більшість його ровесників — уже давно на заслуженому відпочинку. А він, Олександр Євменович Нагорняк, хоч і розміняв восьмий десяток, щодня йде на службу. А служба та — прокурор відділу підтримання державного обвинувачення в судах прокуратури Вінницької області.

Серед кількох нагород старшого радника юстиції О. Нагорняка особливо дорога для нього медаль «Захиснику Батьківщини». Нею нагороджувано лише учасників Великої Вітчизняної та трудівників тилу. Тринадцятилітній Сашко після визволення від фашистів Вінниччини 1944 року пішов працювати підсобним робітником на Капустянський цукрозавод. А коли настали мирні дні — сів за шкільну парту, щоб продовжити перерване війною навчання у Харківському юридичному.

Після закінчення навчання в інституті його було направлено у розпорядження прокуратури Вінницької області. Ще й досі пам'ятає першу участь у суді в ролі обвинувача.

Тоді до сільського клубу прийшли майже всі мешканці Удича. І ось перед ними відбувся дебют Нагорняка. Застосовуючи набуті в інституті знання, він використав перехресний допит, показання свідків, потерпілих, щоб виявити ініціатора п'яного погрому, котрому, як він і пропонував, суд «відміряв» три роки позбавлення волі.

Молодого, енергійного юриста було призначено прокурором Калинівського району. На цій посаді він пропрацював майже 15 років. Пригадує, як у далекому 1965 році за одну добу розкрили вбивство у селі Шепіївці. Напередодні народний суд Калинівського району розглядав цивільну справу про розподіл майна чоловіка і жінки, які розлучилися. А наступного дня колишня дружина заявила у міліцію, що її чоловік десь зник.

— Ми з начальником міліції поїхали в те село. Оглядаючи місце події, виявив слід на прим'ятій траві, який вів від хати до межі. А далі слід обірвався, — згадує Олександр Євменович.

Розговорилися з сусідом зниклого чоловіка, який працював чоботарем, той зайшов у хату і, оглянувши взуття, сказав категорично: «Нікуди з хати чоловік не виходив, все його взуття на місці. Я знаю, що в нього було, адже сам ремонтував. А босоніж він не міг вийти з дому — осінь пізня, холодна».

З'ясувалося, що родич колишньої дружини помстився чоловікові за несправедливий, на його погляд, розподіл майна...

У 60 років Нагорняк написав заяву... не на пенсію, а про переведення на посаду прокурора цього самого відділу.

Олександр РАТУШНЯК,
заслужений журналіст України.

Руслан КАЛЕНЯК,
заступник начальника відділу підтримання державного обвинувачення в судах прокуратури Вінницької області, молодший радник юстиції.

І народився в День юриста

...Так збіглося, що й народився Всеволод Соколов 8 жовтня, в День юриста.

Служіння закону почалося для нього не з прокурорського кабінету.

З публікації республіканської газети «Радянська культура» від 28 грудня 1960 року, присвяченої висвітленню тематичного вечора громадськості обласного центру, на якому обговорювалися питання боротьби із злочинністю: «Відзначимо, що в програмі вечора називалося прізвище основного доповідача В. Соколова, популярної в місті людини, партійного працівника, в недалекому минулому міського комсомольського ватажка, ініціатора створення перших народних дружин в області. Але Всеволод був у цей час у тяжкому стані. Пізнього вечора на глухій вулиці він заступився за жінку, на яку напали хулігани, і його вдарили ножем...»

Це не епізод, а норма поведінки людини, яка присвятила себе зміцненню законності та правопорядку, утвердженню справедливості словом і ділом.

...За розподілом службових обов'язків на Соколова не покладалися питання, пов'язані із захистом прав ветеранів війни, інвалідів. Але самі ветерани потягнулися до прокурора, який є учасником бойових дій, відчуваючи надійну його підтримку і захист.

І вже нікого не дивує, коли до приймальні прокурора області телефонують і просять дати номер телефона «прокурора по інвалідах» Соколова. Може, це і є найбільшим визнанням його авторитету серед людей.

...Уперше Всеволод Сергійович зустрівся із карпатським лісом улітку 1948 року. Тоді він не знав, що пізніше його прокурорська стежка надовго буде тісно пов'язана із правовим захистом зелених гір.

Причетний Всеволод Сергійович і до нагляду на такому пріоритетному напрямі, як потужна нафтогазова галузь Прикарпаття. Вона поряд із лісовою визначає економічне «обличчя» краю. Він також розробляв методики перевірок, залучав до них провідних науковців Національного університету нафти і газу, надавав практичну допомогу прокурорам міст і районів. В умовах гострого дефіциту в Україні власного природного газу та нафти прокурорам вдалося усунути численні порушення в нафтогазовому комплексі, реально відшкодувати завдані матеріальні збитки.

Працював Всеволод Соколов у бригадах генпрокуратури Союзу в республіках Середньої Азії, Азербайджані, Вірменії, Карелії, Литві, на Далекому Сході, в Ленінграді. Цю роботу досвідченого прокурора з виконання спеціальних завдань було відзначено орденом «Знак пошани».

Що нині найбільше хвилює прокурора? Комусь вигідно замість ефективного незалежного державного органу мати ефемерну структуру. Безперечно, система прокуратури потребує серйозного вдосконалення. Проте вона не може бути полем для експериментів над прокурорами.

Оксана ЛУЧКО,
старший помічник прокурора Івано-Франківської області з питань правового забезпечення, юрист І класу.

МІЖ МИНУЛИМ І МАЙБУТНІМ

Чаушеску боявся ядерної війни. Але гнів народу страшніший

Кажуть, що цей будинок (**на фото вгорі**) можна побачити з космосу. Не знаю, чи правда: звідти на нього подивитися ще не довелося. Але на землі він справляє враження. Якщо вірити Книзі рекордів Гіннесса, то за розмірами бухарестський Народний палац (або Каса Попорулуй) — на другому місці у світі після Пентагона. І, відповідно, це найбільша споруда в Європі.

Про страту Ніколає та Єлени Чаушеску в Румунії сьогодні намагаються не згадувати. Немає публічних дискусій, наукових спроб переосмислити минуле. Але останнім часом на їхніх могилах з'явилися квіти і свічки. А згідно з соцопитуванням, майже 50 відсотків опитаних румунів вважають, що за правління Чаушеску вони жили щасливо. І хтозна, як би склалася доля диктатора, коли б йому вдалося пережити різдвяну ніч 1989 року.

Тоді, у грудні, одразу після страти подружжя Чаушеску, «смерть» очікувала і на ще недобудовані палаци: Каса Попорулуй — для Ніколає і Палац науки і техніки — для «академіка» Єлени. Були плани підірвати комплекс динамітом. Архітектор Анка Петреску (коли їй доручили спорудження цих стратегічних об'єктів, жінці було тільки 26 років) втекла з країни, побоюючися за своє життя... Сьогодні найвідоміші будівельні фірми змагаються за право завершити передбачені проектом будівельні роботи, а самі румуни, говорячи про свій Народний палац, дедалі частіше додають: грандіозний.

Кажуть, що ідея спорудити в Бухаресті архітектурний пам'ятник, котрий став би символом здобутків соціалістичного ладу, у Чаушеску виникла після відвідання КНДР. Так само, як і перенести на румунську землю ідеї чучхе. Отож 1984 року розпочалося будівництво віку. Під забудову вибрали найбезпечніше з сейсмічного погляду місце на півдні Бухареста. Катастрофічний землетрус 1977 року центр міста не витримав. Палац, у якому мав розміститися ЦК Компартії, вирішили спорудити на пагорбі Спірей. З обох боків — Палац науки, приміщення для міністерств і державних установ, Національна бібліотека... Просто від палацу Чаушеску простягнувся п'ятикілометровий проспект Перемоги соціалізму (нині проспект Об'єднання). По центру проспекту — фонтани. Єлена Чаушеску запропонувала, щоб вода била з мармурових квітів. Кажуть, вона особисто стежила, щоб квіти у фонтанах не повторювалися. По обидва боки проспекту — так звані готельні приміщення. За задумом Ніколає, сюди повинні були переселитися всі співробітники державних установ. Архітектор передбачила шикарні квартири без... кухонь і їдалень. Державні мужі мали жити у своєрідній комуні. Жодних побутових незручностей. Не треба дбати про хліб насущний: сніданки, обіди — за спільним столом зі спільної кухні. Для дітей — комунальні садки і школи...

Проте головною спорудою комплексу, безперечно, є Народний палац. Нині тут розмістилися Палата депутатів і Конституційний суд. Наступного року переїде й Сенат. А ще тут усі установи, пов'язані з діяльністю парламенту, бібліотека, видавництва, картинна галерея. Перший поверх здають в оренду для проведення міжнародних конференцій найвищого рівня. Там також відбуваються концерти. Картини на стінах другого поверху — це декорації, дарунок від італійських кінематографістів, котрі нещодавно знімали в палаці стрічку про середньовіччя. Водять сюди й екскурсії, бо подивитися є на що (**на фото знизу**). Шикарні килими на підлозі, які повторюють ліпнину на стелі, мармурова мозаїчна підлога, витончено різьблені стіни й колони, кабінети, оздоблені цінними породами дерев, 4500 люстр, подарунки Чаушеску від лідерів зарубіжних країн, музейної цінності гобелени, антикварні меблі... Систему обігріву позичили в колишньому Королівському палаці. Батарей центрального опалення не передбачено. Палац обігрівається гарячим повітрям, яке надходить через непомітні на перший погляд дірки в колонах. Золотої ванни та басейну, що, як планував Ніколає Чаушеску, мав заповнюватися мінеральною водою, побачити, щоправда, не вдалося. Так само і бункера (будинок чотирнадцятиповерховий: вісім поверхів нагорі і шість — під землею). Бункер споруджували так, щоб у разі ядерної війни в ньому можна було б переховуватися протягом двох років, не підіймаючися на поверхню. І знову-таки, хтозна, як скалалася б доля подружжя Чаушеску, якби палац встигли добудувати до революції 1989 року.

Водночас можна припустити, що Чаушеску уникнув би страти, якби не цей саме палац. Кілька років уся країна працювала на його спорудження. Всі роботи здійснювали румунські майстри, весь матеріал — румунський, крім ніжного рожевого мармуру, завезеного з Італії. Кажуть, на спорудження було витрачено і всю позику Світового банку — 5 мільярдів доларів. А загалом усі будівельні роботи оцінюються в кілька державних бюджетів країни. Щоб розпочати будівництво, було знесено історичний квартал Уранус, який зміг пережити навіть другу світову війну: було переселено 40 тисяч людей, знищено 600 вулиць, 7 тисяч будинків, дві старовинні церкви. Та що там казати, цілий монастир — Антим — розібрали і потягом перемістили в інше місце.

У будинків, як і в людей, є долі. У палацу Чаушеску доля склалася щасливіше, ніж у румунського диктатора. Сьогодні офіційна назва палацу — Народний, але румуни досі називають його будинком Чаушеску, надгробком, який сам спорудив собі диктатор.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Бухарест — Київ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ОБ'ЄКТИВ

22 листопада. Київ. У День пам'яті жертв голодомору до пам'ятного знака на Михайлівській площі поклали квіти Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, Прем'єр-міністр України Віктор Янукович та голова Київської міської держадміністрації Олександр Омельченко.

24 листопада. Відбулося засідання погоджувальної ради керівників депутатських фракцій, груп і комітетів.

21 листопада. Перший політ російсько-українського літака Ту-334, складеного на Київському державному авіаційному заводі "Авіант".

23 листопада. Пуща-Водиця. Міністр культури і мистецтв Юрій Богуцький привітав із 100-річним ювілеєм видатного різьбяра по дереву Антона Штепу та вручив йому за дорученням Президента України орден "За заслуги" III ступеня.

25 листопада. На сесії Верховної Ради України було прийнято закон, згідно з яким розмір мінімальної заробітної плати з 1 січня 2004 року становитиме 205 гривень на місяць, а з 1 листопада 2004-го — 237 гривень на місяць.

27 листопада. Пікети біля Верховної Ради представників різних політичних сил: вгорі — прихильники опозиційних партій, а внизу — шахтарі Донбасу, що підтримували уряд.

26 листопада. Київ. Відкрився Міжнародний виставковий форум "Виробництво і захист-2003".

Україна олімпійська: 1952—2004

Після Олімпійських ігор у Римі 1960 року кумиром мільйонів шанувальників «залізної гри» (хоча яка то гра!) у світі став Юрій Власов. Після огидного важковаговика американця Пауля Андерсона, олімпійського чемпіона Мельбурна, який навіть пересуватися не міг самостійно на своїх слоноподібних ногах, Власов мав вигляд справжнього легеня. Любив перемагати легко й красиво, охоче спілкувався з журналістами. До Токіо він прибув у ранзі світового чемпіона та рекордсмена, у новій блискучій перемозі якого мало хто сумнівався. Американців: 42-річного Норберта Шиманського та молодого Гаррі Губнера, — Власов усерйоз не сприймав.

Правда, був ще хлопець із Запоріжжя, теж міцної статури, з безмежної ширини плечима, але без зайвої ваги, хоч і важив більше за москвича. Леонід Жаботинський, колишній токар з Харківського тракторного, вже зумів заявити про себе, несподівано на початку олімпійського року відібравши світові рекорди у с а м о г о Власова. А коли той не приїхав до Києва на першість СРСР, пішли чутки, що з чемпіоном не все гаразд. Та й він не квапився з відповіддю: за кілька днів перед відльотом до Токіо помчав у підмосковний Подольськ і на міській першості встановив чотири фантастичні рекорди: 195, 170, 215 та 580 кг у сумі. Хто після цього міг заперечити його вищість?

Чесно кажучи, я не часто ходив на змагання важкоатлетів: не вабили перекривлені від страшного навантаження обличчя, перевиті ніби скривавленими венами м'язи, сльози на очах велетнів... Але Георгій Птиця, редактор популярного в ті роки журналу «Старт», просто-таки потягнув до театру «Сібуйя», де ввечері повинен був вийти на поміст Юрій Власов.

Ми прийшли заздалегідь, зухвало захопили місця в першому ряду, який відводився офіційним особам. Птиця вже встиг мене нашпигувати інформацією про змагання. Про лідерів та аутсайдерів (до них він відразу записав американців), розповів про Леоніда Жаботинського, людину талановиту, але з таким характером, що одного разу лише втручання голови федерації важкої атлетики прославленого льотчика Михайла Громова врятувало його від дискваліфікації. «Нелегко буде Власову, побачиш!» — завершив розмову Птиця.

Та вже у першому виді — жимі — Власов ніби дає відповідь усім, хто сподівався на гостру конкуренцію: 197,5 кг, новий світовий рекорд. А в Жаботинського на 10 кг менше, у Шиманського ще гірше — на 17,5 кг.

У Власова ривок — найулюбленіший вид, він просто-таки кохається у кожнім русі, смакує його. Жаботинський вириває штангу вагою 160 кг, в олімпійського чемпіона 162,5. Але Власову вдалося перемогти вагу лише з третьої спроби, коли в залі запанувала тиша, яка передує сенсації: великий Власов програє? Судді вже почали змінювати «млинці» на грифі, коли з-за куліс майже вибігає москвич і просить поставити... 172,5 кг, що перевищує офіційний світовий рекорд. Ніби граючись, Юрій під шалені оплески залу, навіть не похитнувшись, легко фіксує залізо над головою. Але досягнення не йде йому до заліку — четверта спроба. Та хто пам'ятає про це, коли починається заключна дуель українця та росіянина? Власов — чемпіон, два світові рекорди! Але Власова і Жаботинського відділяють лише п'ять кілограмів.

Жаботинський починає з 200, Власов з 205. Далі Юрій замовляє 210 і впевнено фіксує штангу над головою. Розрив досягає 15 кг. Кінець? Жаботинський радиться з тренером Олексієм Медведєвим і просить 210. Та раптом судді починають нарощувати вагу до 217,5 кг, це вище за світове досягнення Власова. У залі неголосно лунає сміх: українець вирішив наостанок грюкнути дверима? Але куди йому — він не дотягнув штангу навіть до плечей! Не встиг Жаботинський піти зі сцени, як упевненою ходою виходить Власов. Без вагань бере на груди, розножка і... штанга грюкає об сцену. Зал аплодує чемпіону, навіть забувши, що Жаботинський має ще одну спробу.

І тут на наших очах відбувається чудо. Леонід Жаботинський підходить до непокірної штанги, легко, навіть з якоюсь усмішкою, бере на груди і так само легко штовхає над головою. Вже судді дали сигнал, а Льоня стоїть собі, красується, у залу поглядає — ну що, бачили? А в залі така тиша, що муху було б чутно. Та раптом, наче гірський обвал, — крики, рев, оплески, і блідий, як стіна, Юрій тисне Жаботинському руку, якось невпевнено обіймає...

Пізніше багато років поспіль московські журналісти, згадуючи цю дуель, обов'язково бідкалися: «Обдурив ваш Льоня Власа, обдурив, коли не взяв вагу у другій спробі, приспав його пильність!» І чомусь забували, що у спорті, крім голої сили, є ще й тактика боротьби...

Тоді, у 1964-му, наступного дня в олімпійському селищі я запитав Жаботинського: «Ти спеціально не взяв штангу?» Хитрун жартівливо посміхнувся і сказав, як відрізав: «Нехай нас за дурнів не тримають!» І в тих словах не було ані грана легковажності чи зневаги до суперника. За тими словами стояли роки й роки важкої, нелюдської праці, створення себе як особистості.

До Мехіко на Олімпійські ігри—68 Леонід прибув уже неперевершеним авторитетом в елітному клубі найсильніших людей планети, незаперечним претендентом № 1 на олімпійське золото. Та ось зустрічаємо ми з Птицею в олімпійському селищі Жаботинського, який виходить з їдальні. Замість розкішної усмішки, яка майже ніколи не сходила з його вуст, якийсь дивний вираз, ніби Леонід тільки-но проковтнув кислицю. «Як життя, Льоню?» — обережно питає Птиця. «Яке тут життя? Не лізе в горло їхня кухня... Вже схуд на кілька кілограмів. Якщо й далі так піде, себе з ліжка не підійму. Зараз би оселедця нашого та пива...» — «Є оселедець, ціла кілограмова бляшанка!» — радісно вигукує Георгій Олексійович (ми, українські журналісти, кожного разу змушені були везти з собою сумки з харчами: валюти не вистачало навіть на сувеніри).

За кілька днів ми побачили на вустах нашого богатиря знайому широку й добру усмішку, а потім і з другим олімпійським золотом поздоровили.

І ще. Після першої зустрічі з Жаботинським я більше ніколи не пропускав змагань з важкої атлетики. Готовий заприсягнутися: більш артистичного та драматичного виду спорту не існує, бо ж тут на твоїх очах розкривається душа людини, її справжня сутність...

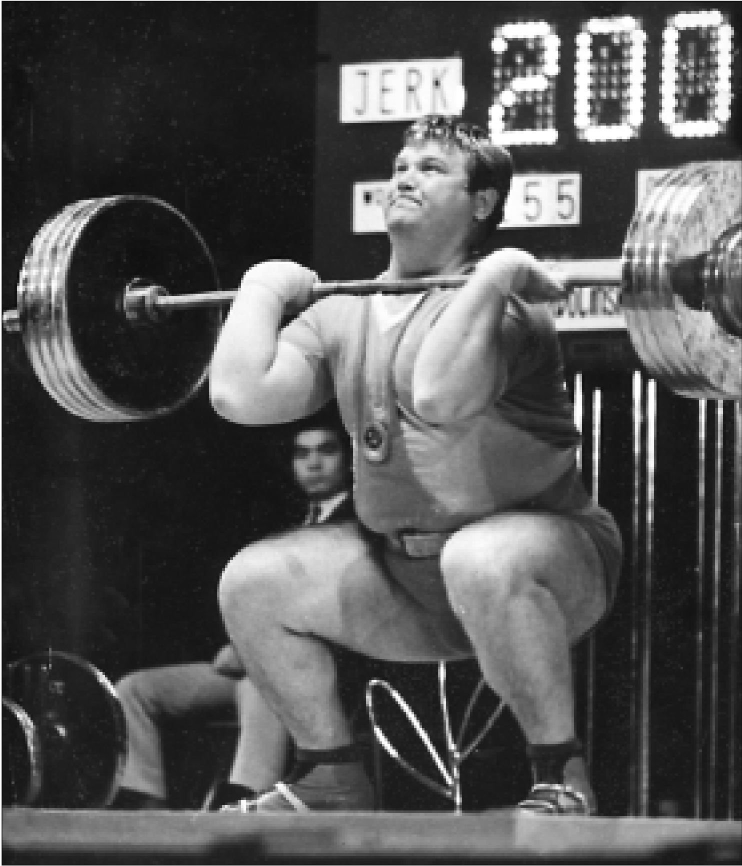
Ігор ЗАСЄДА.

ІМЕНА

Леонід ЖАБОТИНСЬКИЙ

Досьє «Голосу України»

ЖАБОТИНСЬКИЙ Леонід Іванович, олімпійський чемпіон 1964, 1968 рр. з важкої атлетики, неодноразовий рекордсмен світу, чемпіон світу 1965, 1966 рр., чемпіон Європи 1966, 1968 рр., чемпіон СРСР 1964—1965, 1967—1969 рр. Прапороносець олімпійської команди на іграх 1964 та 1968 рр. Полковник Радянської Армії.

На фото: Леонід Жаботинський на помості в Токіо.

У його віршах — співучий голос

ДОЛІ

*Іван **ЛЕВЧЕНКО** просто увірвався в інформаційний простір Севастополя. У липні 1997 року, коли його призначили директором телерадіокомпанії, що тільки спиналася на ноги, до направленого з Києва чужинця в російськомовному місті поставилися насторожено. Сьогодні його беззастережно приймають усі: і телеглядачі, і міська влада, і очолюваний ним колектив. За сім років його роботи в якості керівника маленька студія перетворилася на добре організовану структуру, що веде передачі відразу на трьох мовах: українській, російській і кримськотатарській.*

Недавно вийшов друком перший збірник віршів кандидата історичних наук заслуженого журналіста України генерального директора Севастопольської регіональної державної телерадіокомпанії, лауреата багатьох загальнонаціональних і регіональних конкурсів журналістської майстерності, члена Союзу україномовних поетів Севастополя «Світоч», віцепрезидента Фундації Тараса Шевченка у місті-герої. «Мигдаль на руїні» — так назвав своє перше дітище Іван Левченко.

У відповідь на запитання, коли він почав писати вірші, Іван Васильович розсміявся: «Скільки живу, стільки і пишу, але ніколи не вважав це серйозним заняттям, не прагнув зібрати усе в книжку. Думку цю підказали мені художні керівники двох військових ансамблів: Чорноморського флоту — Олександр Сметанін та Військово-Морських Сил України — Олександр Горшков. Вони й запропонували деякі вірші покласти на музику». Тоді народилися пісні на вірші Левченка «На тихом причале», «Дружина моряка», «Весілля», «Спогади». До деяких своїх віршів Іван Левченко і музику сам написав. До кращих він відносить «Синові» і «Приходи, хороший мой». Обидва флотські ансамблі, Севастопольський театр пісні «Подворье», міський Будинок культури, самодіяльні колективи співають більш як тридцять пісень на вірші Івана Левченка українською та російською мовами.

У Санкт-Петербурзі видано аудіоальбом «Синові». Друзі поета, його брати і сестри по дитбудинку видали альбом на свої гроші і надіслали Іванові Левченку такий несподіваний, незвичайний подарунок до золотого ювілею, що він відзначав торік. Тоді він зі сльозами на очах згадував Новомиколаївський дитбудинок, роки навчання в запорізькому інтернаті № 9 на вулиці Лізи Чайкіної і улюблену вчительку Таїсію Іванівну Байракову. Це їй треба подякувати, що в новомиколаївській газеті «Наше життя» до ювілею було опубліковано добірку віршів колишнього учня, журналіста і поета.

Візьміть у руки нещодавно виданий томик «Мигдаль на руїні» і почитайте.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.
Севастополь.

Мигдаль на руїні

1.

Вже місто дихає весною
І чепуриться, як до свят.
...У серця — знову перебої
Від квіту, сонця і дівчат...

Чиновник лоба тре ретельно:
Шляхи й дахи — у голові.
А на руїні повоєнній
Проріс мигдаль. І теж зацвів.

В однім — святкове і буденне.
Весна дорогу проклада.
І так кольнуло серце в мене,
Як бабця гладила мигдаль!

2.

В старім воєннім бліндажі
Зацвів мигдаль — уже у лютім.
Немов хтось гірко затужив
За тим, кого не повернути.

І цей квітучий острівець
Пробивсь до сонця на руїнах,
Де зайда фріц знайшов кінець,
Де батько мій, матрос, загинув.

А що на крові тій зійшло?
Гіркий мигдаль і більш нічого.
Каміння мохом обросло.
Війни нема. І слава Богу!

3.

І все ж знайшлась лиха рука,
Що жить не може без вогнива:
Миттєвий спалах сірника —
І вже горить квітуче диво.

А де ж ми всі тоді були,
Коли вогонь мигдаль той
нищив?
Немов фашисти знов прийшли
І запалало бойовище.

Зайшлося серце від жалю —
Одна обвуглена руїна.
...А як хотілось мигдалю
Нам нагадать про тих, хто згинув.

І їх очима глянуть в світ,
Що вже не сивіє від туги.
...Згорів мигдаль. Зів'янув цвіт,
Мов поховав я батька вдруге.

Життя у сонці — мирний день.
І ми щасливі, бо живі ще.
Не треба нищить, що цвіте,
Бо знов займеться бойовище.

Я вірю — корінь не згорів.
Мигдаль до світла знов
проб'ється.
Нам не загрожує бліцкриг,
Допоки пам'ять має серце.

ОГОЛОШЕННЯ

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор КСП «Дружба» повідомляють про проведення аукціону з продажу активів.

На аукціон виставляються активи КСП «Дружба»: 1. Металоконструкції сіносховища № 1, розташовані за адресою: Донецька обл., Першотравневий р-н., с. Урзуф, початкова ціна продажу — 3008,08 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 150,40 грн. 2. Металоконструкції сіносховища № 2, розташовані за адресою: Донецька обл., Першотравневий р-н., с. Урзуф, початкова ціна продажу — 4718,18 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 235,91 грн. 3. Будівля корівника, розташована за адресою: Донецька обл., Першотравневий р-н., с. Урзуф, вул. Громова, 42, площа — 879,6 м. кв., початкова ціна продажу — 4617,90 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 230,90 грн. 4. Будівля свинарнику, розташована за адресою: Донецька обл., Першотравневий р-н., с. Урзуф, вул. Островського, 21, площа — 1249,4 м. кв., початкова ціна продажу — 5060,10 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок —253,01 грн. 5. Будівля гуртожитку, розташована за адресою: Донецька обл., Першотравневий р-н., с. Урзуф, вул. Горького, 45, площа — 1338,2 м. кв., початкова ціна продажу — 10103,41 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 505,17 грн. 6. Будівля млину, розташована за адресою: Донецька обл., Першотравневий р-н., с. Урзуф, вул. Горького, 62, площа — 125,1 м. кв., початкова ціна продажу — 1023,32 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 51,17 грн. 7. Металоконструкції електротеплиці, розташована за адресою: Донецька обл., Першотравневий р-н., с. Урзуф, початкова ціна продажу — 11480,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 574,00 грн. 8. Будівля гаражу, розташована за адресою: Донецька обл., Першотравневий р-н., с. Урзуф, вул. Леніна, 62а, площа — 106,4 м. кв., початкова ціна продажу — 1596,00 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 79,80 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни реалізуємого майна перераховується на р/р 260024175 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 31501033, Донецькій товарній біржі «Південний Схід», реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону — 17,00 грн. перераховуються на р/р 2600539199 у КООБ № 8143, МФО 394028, ОКПО 31501033, Донецькій товарній біржі «Південний Схід». Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів —Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації в газеті по 25 грудня 2003 р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 30 грудня 2003 р., на Донецькій товарній біржі «Південний Схід» о 10-00 год. за адресою: м. Донецьк, вул. Артема, 131-а.

Довідки за телефонами: 385-39-23/52.

Закрите акціонерне товариство «Страхова компанія «Гарант-Фарм»

повідомляє, що 05 листопада 2003 р. Загальними зборами акціонерів товариства було прийнято рішення про реорганізацію ЗАТ «СК»Гарант-Фарм» шляхом приєднання ЗАТ «СК «Гарант-Фарм» до ЗАТ «УСК «ВЕСТА». До ЗАТ «УСК «ВЕСТА» переходять всі права та обов'язки за укладеними ЗАТ «СК» Гарант-Фарм» договорами страхування у сукупності. Процес реорганізації не потребує додаткового оформлення з ЗАТ «УСК «ВЕСТА» відносин за укладеними ЗАТ «СК «Гарант-Фарм» договорами, оскільки ЗАТ «УСК «ВЕСТА» зобов'язується виконувати зобов'язання за всіма договорами, укладеними ЗАТ «СК «Гарант-Фарм».

Реквізити ЗАТ «СК»Гарант-Фарм»: 01004, м. Київ, вул. Басейна, 21Б, оф. 11, код за ЄДРПОУ 30518854, код за Єдиним державним реєстром страховиків (перестраховиків) України: 00100, повне найменування: Закрите акціонерне товариство «Страхова компанія «Гарант-Фарм».

Реквізити ЗАТ «УСК «ВЕСТА»: 02156, м. Київ, вул. Братиславська, 16, код за ЄДРПОУ: 30968986, код за Єдиним державним реєстром страховиків (перестраховиків) України: 00091, повне найменування: Закрите акціонерне товариство «Українська страхова компанія «ВЕСТА».

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) 27 жовтня 2003 року порушив справу за № 7/275 про банкрутство Дочірнього підприємства «Житлово-комунальна дільниця Полтавської Облспоживспілки» (36038, м. Полтава, вул. Артема, 24/18, код ЄДРПОУ 01787893, р/р 26001714194050 в ПФ Обласної дирекції «Укрсоцбанку», МФО 331014).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ставицьку Ірину Борисівну (ліцензія від 10.07.2003 року серії АА № 520150, юр. адреса: 36020, м. Полтава, вул. Старий Поділ, 5, т. (8-0532) 51-62-08).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 14.10.03 р. по справі Б 29/52/03 Приватне підприємство «Лагуна», м. Дніпропетровськ, вул. Артеківська, 25, кв.10, код ЕДРПОУ 30669649, р/р 26001113631001 в ЗАТ КБ «ПриватБанк», МФО 305299, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором підприємства призначена арбітражний керуючий Ромашко Роза Миколаївна. Ліцензія № АА 249935 від 19.10.2001 р. (49070, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 6, к. 301, 305. тел. (8056) 7781246, 7781249).

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 03.09.2003 р. порушено провадження по справі № 5/156Б про банкрутство СТОВ «Авангард» (Донецька обл., Старобешівський район, с. Петровське, вул. Центральна, 7, 87242, код ЄДРПОУ 30713870, р/р 26008301845181, МФО 334765 у Старобешівському відділенні ПІБ м. Комсомольське). Розпорядником майна призначено Саєнко О. О. (ліцензія № 250260).

Претензії приймаються протягом тридцяти календарних днів з дня публікації оголошення.

Філія ДГУ Агентства з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДВАТ «ГЗФ «Красноармійська»,

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються шламові продукти, які знаходяться: Донецька обл., м. Білозірське, с. Спаско-Михайлівка, початкова ціна продажу — 73719,12 грн., у т. р. ПДВ. Гарантійний внесок — 3685,96 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурса Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Строк надання заяв 25 календарних днів з дати публікації в газеті по 23 грудня 2003 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 29 грудня 2003 р. о 10-00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Довідки за телефонами: 385-39-23/52.

Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, площа Героїв ВВВ, 3а) порушено справу № 10/191б про банкрутство Державного відкритого акціонерного товариства «Луганське госпрозрахункове АТП» дочірнього підприємства державної холдингової компанії «Луганськшахтобуд» (91000, м. Луганськ, сел. Ювілейне, вул. Алчевське шосе, 8, код ЄДРПОУ 13394176, р/р № 260043810 в Луганській обласній дирекції АППБ «Аваль», МФО 304007, р/р № 2604430984306, № 2600830184306 в Луганській філії Центрального відділення «Промінвестбанку», МФО 304308, р/р 2600600652041О в Луганській філії АБ «Брокбізнесбанку», МФО 304632).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого — Ковальова Олексія Миколайовича, ліцензія № 520139 від 09.07.2003 р., м. Луганськ, вул. Осипенка, буд. 8, кв. 4.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Сумська філія Агентства з питань банкрутства реалізує на відкритих торгах у формі аукціону майно банкрута:

ЦМК КП «Великописарівський завод продтоварів», Сумська обл., смт. В. Писарівка, вул. Борців Революції, 2. До ЦМК входять: млин, безалкогольний цех, карамельний цех, цех по виготовленню олії, підсобне господарство. Початкова ціна — 110 тис. грн. з ПДВ.

Гарантійний внесок 5% від початкової ціни продажу об'єкта. Реєстраційний — внесок 17 гривень. Гарантійний та реєстраційний внесок вноситься на р/р 260016742 в СОД АППБ «Аваль», МФО 337483, код 26254873, отримувач Сумська філія агентства з питань банкрутства.

Заяви приймаються протягом 27 днів від дати виходу оголошення, аукціон буде проведено на 30 день від дати виходу оголошення.

Довідки по аукціону можна отримати за адресою: м. Суми, пл. Незалежності, 1, кім. 1403, т/ф (0542) 34-04-95.

До Мехіко на Олімпійські ігри—68 Леонід прибув уже неперевершеним авторитетом в елітному клубі найсильніших людей планети

Кліп

Іван Петрович куняв під звичне й беззмістовне палахкотіння телеекрана, аж раптом щось там замерехтіло, в динаміку захрипіло, і несподівано пішла зовсім інша передача — схоже, це був якийсь кліп. Кімнату заповнили приємні оксамитові гітарні акорди, а на екрані на тлі синього-пресинього неба заколосилася золотава, яскрава до болю в очах стигла пшениця. Пихатий чиновник із масними очима бадьоро повідав: «Хліб найближчим часом не подорожчає, принаймні в жовтні, принаймні не набагато...»

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Музика пожвавішала, а натомість нахабна й пожована життям пика славнозвісного старого розбишаки Міка Джаггера з гидливим виразом обличчя проспівала якимось козлиним голосом: «Бага-аті стають все бага-атшими, а бідні стають все бідні-ішими...» А синє-пресинє небо вже розтинала стрімка ракета, розцяцькована золотими тризубами. Тризуби ті змигували то на генеральських погонах, то на сріблястому фюзеляжі чудо-ракети. А теперечки вже синє-пресинє море ледь помітно пливло під крилом красеня-авіалайнера, і здавалося, що в цьому нескінченному просторі якось по-філософськи застигло все, навіть невпинний у своєму плинові час.

Іван Петрович увесь напружився, наїжачився од відчуття чогось невідворотно-неминучого. А те щось мчало і мчало собі, а дітлахи мружилися на сонці і вдивлялися в оту синяву, куди на цупкій, міцній нитці полетіло розмальоване всіма барвами веселки тремтливе полотно повітряного змія. Ракета майже наздогнала красеня-авіалайнера, але раптом, ніби чогось злякавшись, круто пірнула вниз, щоб за хвилину проштрикнути полотно повітряного змія і безпорадно гепнутись на землю. Діти з пронизливим криком помчали туди, де впала чудернацька іграшка, а назустріч їм лугом спортивною ходою крокував сам Мік Джаггер, на повні груди наспівуючи знайомий куплет: «Бага-аті стають все бага-атшими, а бідні стають все бідні-ішими...».

І ось уже заквітчаний Хрещатик у нервовому чеканні святкового параду. Заграв зведений оркестр, і від Бессарабки рівними рядами повз головну трибуну покотилися інваліди на візках, їх змінили новенькі інвалідні «Таврії», виблискуючі металіком «Славути», а там «Опелі», «Ауді», «Мерседеси». Цілих чверть години хвиля за хвилею урочисто накопичувалися шестисоті «Мерседеси», аж поки юрба не загула у захваті: чітким каре посунули перші в світі, виготовлені за особливим замовленням наших земляків величезні двоповерхові джипи.

— Слава народно-демократичній буржуазії!! — захлинався у мікрофон чоловік на трибуні.

— Бага-аті стають все бага-атшими! — заверещав з естрадного подіуму Джаггер.

— А бідні стають ще бідні-ішими! — луною озвалося над площею народне багатоголосся...

У динаміках знову захрипіло, а на екрані замерехтіло щось строкате. Нарешті чітка картинка відновилася і незворушний, ніби намальований, диктор насуплено вимовив:

— Ми просимо вибачення у телеглядачів кабельної мережі за прикрі збої в телепрограмах, пов'язані з хуліганськими акціями —несанкціонованим підключенням до мережі і незаконною трансляцією так званих кліпів здебільшого антидержавного або непристойного змісту. До генпрокуратури подано позов з вимогою розслідування злочину і покарання винних!

Іванові Петровичу на коліна заплигнув пінчер Кузя. Хазяїн лагідно погладив песика і пестливо заговорив до свого улюбленця:

— А от ніцього антиделзавного або з неплистойного ми з тобою не бацили й не цюли — плавда, Кузюню?!..

— Гав! — відповів Кузя, і Петрович задоволено промугикав собі під ніс, немов він і є ота заморська рок-зірка:

— Бага-аті стають все бага-атшими, а бідні стають все бідні-ішими...

Юрій БОЛЬШАК.

Цього дня

■ 1661 р. Засновано Львівський університет. ■ 1778 р. Народився Григорій Квітка-Основ'яненко. ■ 1830 р. У Королівстві Польському, а також на території Литви, Білорусії й Правобережної України спалахнуло повстання поляків проти царату. ■ 1938 р. Народився бандурист Геннадій Несчотний. ■ 1941 р. Із Москви розпочалось радіомовлення українською мовою для окупованої України та для Канади. ■ 1945 р. Проголошено Федеративну Народну Республіку Югославію. ■ 1947 р. Генеральна Асамблея ООН ухвалила резолюцію про створення на території Палестини арабської та єврейської держав.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ
з 1 по 7 грудня 2003 року

Ви усвідомлюєте і оцінюєте ступінь нинішніх об'єктивних труднощів і перешкод. Ви зможете вирішити, чи варто відмовлятися від своїх бажань або ж продовжувати наполегливо прагнути їх здійснення.

ОВЕН. Головною вашою турботою буде бажання щось зробити для досягнення задуманого, для сім'ї і дому. Перш ніж діяти, визначте власні можливості й сили. Щоб або відразу підкоритися людям впливовішим, або диктувати свої умови. Пам'ятайте, що конфронтація вам не потрібна, бажання довести комусь свою владу може призвести до невдачі.

ТЕЛЕЦЬ. Для вас головним завданням буде участь у справах близьких і вашого оточення, що може принести успіх і користь, а іноді забиратиме надто багато сил, терпіння і часу. Вам необхідно бути жвавими і товариськими. Можливо, почнеться новий цикл навчання або виникнуть нові інтереси, які значно вплинуть на ваше життя. Але якщо ви колись щось втратили, недовчили, то тепер це створить вам проблеми.

БЛИЗНЯТА. Ваша мета — зберегти, накопичити, утримати кошти або відшукати, де їх узяти. У декого буде прагнення розбагатіти, «піднятися». Вдасться це тільки тим, кому вистачить терпіння й завзятості, адже всього доведеться домагатися власною працею, власними силами. Ви маєте пройти перевірку на міцність і терпіння. Можливо, вам треба навчитися заощаджувати, якщо ще не навчилися.

РАК. Ви намагатиметеся робити саме те, що вам хочеться, прагнутимете досягти особистого творчого задоволення та особистого просування. Труднощі, з якими ви зіткнетеся, є відображенням ваших внутрішніх проблем. Ви можете самі закритися від свого успіху або ж створити й побудувати свій добробут власними руками. Ви або багато хочете, або втрачаєте момент і не користуєтеся можливостями, які вам дано.

ЛЕВ. Проблема в тому, що ви позбавлені зовнішньої особистої ініціативи або скуті життєвими обставинами, «стінами» й «огорожами», але це ненадовго. Цей час потрібний для ретельного обмірковування вашої подальшої стратегії. Успішною буде самостійна творча робота. Або, можливо, вам запропонують узяти участь у дослідницькому чи секретному проекті.

ДІВА. Ви маєте ризикнути випробувати нові методи, новий життєвий стиль. Якщо вам необхідно взяти участь у новій справі, то, ймовірно, перед вами відразу ж виникнуть труднощі, з якими ви ніколи не стикалися. Можливо, вам доведеться самостверджуватися у новому колективі, труднощі можуть виникнути через відсутність зримого результату, але час його ще не настав.

ТЕРЕЗИ. Ви маєте зосередитися на своїх професійних досягненнях, зміцненні службового престижу і соціального статусу, лідерства, влади. Можливо, для цього вам доведеться взяти на себе додаткові зобов'язання, що додасть багато роботи. Не пасуйте перед труднощами й перешкодами, ймовірно, вам доведеться дещо зачекати, перш ніж рухатися далі.

СКОРПІОН. Нині актуальною темою у вашому житті буде здобуття вищої освіти або підвищення кваліфікації. Можливо, для цього вам потрібно буде себе обмежувати і дисциплінувати, і це набагато складніше зробити, ніж ви передбачали. Якщо ви наважитеся поїхати надовго або назавжди за кордон, то вам буде важко пристосуватися і звикнути до іншого способу життя.

СТРІЛЕЦЬ. Ви зможете усвідомити, що заважає вам домогтися успіху в розв'язанні фінансових проблем. Так само ви зможете зрозуміти, що вам треба робити, щоб інтимні стосунки стали гармонійнішими. Хоч вас можуть спровокувати, і ви виявите силу і владу, але так ви тільки віддалитеся від результату, якого прагнете. Вам знадобляться терпіння і витримка, особливо в розв'язанні особистих питань.

КОЗЕРІГ. Ви всіляко прагнете самоствердитися. Цього тижня ви зможете зрозуміти, як вам краще діяти далі. Головне питання, що ви його маєте вирішити: як далеко поширюються ваші влада і вплив, особливо це стосуватиметься партнерських зв'язків. Пам'ятайте, що ви своїми вольовими рішеннями можете зіпсувати контакти з близькими й потрібними людьми.

ВОДОЛІЙ. Ви маєте прагнути більшої свободи і розширення своїх повноважень. Якщо ви не захочете взяти на себе відповідальність за виконання дорученої роботи, то можете зіткнутися з проблемами погіршення вашого становища і здоров'я. Шукайте середину між виявом своєї влади на роботі стосовно співробітників і своєї залежності від начальства.

РИБИ. Ви зможете усвідомити, які труднощі й чому у вас виникли у спілкуванні з дітьми або коханим. Можливо, це буде пов'язано з вашою творчістю чи хобі. Можливо, втрутяться друзі, покровителі або вас хвилюватиме громадська думка. Вам доведеться вибирати, що для вас важливіше, однак буде краще, якщо ви зумієте знайти рішення, яке влаштовує всіх.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Бачитимуть очі, кого вибиратимуть?..

Сергій Тігіпко, голова Національного банку України:

— Нічого страшного, що Президент буде обиратися у парламенті. Головне, щоб люди вірили, що обрані депутати — це їхні депутати...

Від чергового:

— А ще краще обирати Президента прямо у Нацбанку. І головне — люди теж повірять...

Прокиньтеся!..

Неназваний народний депутат, лідер парламентської фракції (Із пояснення, чому треба запроваджувати мінімальну зарплату 237 гривень, а не 205, за яку проголосувала «більшість»):

— Ніхто на грошах спати не буде, вони повернуться в економіку.

Від чергового:

Е, не скажіть, ви ж знаєте: у нас вибори певного президента — це вели-и-ика економіка.

На випадок «упадку»...

Віктор Янукович, Прем'єр-міністр України:

— Мені буває соромно, коли я відвідую наші міста і бачу житлово-комунальне господарство «в упадке»...

Від чергового:

Вікторе Федоровичу, а коли ви дістанетеся нарешті до села, то його може вже й не буде взагалі...

Яка демократія ближча

Неназвана народний депутат, лідер однойменної фракції:

— Я переконана, що газетні рейтинги так само далекі від істини, як деякі президенти від демократії.

Від чергового:

— Та навіщо їм ваша демократія, коли їм ближча соціал-демократія. О!

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО, Михайла САЧКА, Миколи КАПУСТИ.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Який перший день грудня, така й зима

4 грудня — Введення, або Видення, третя Пречиста. Вважають, що цього дня Бог відпускає праведні душі подивитися на своє тіло, а тому і свято називають Виденням. Як Введення мостить мостки, а Микола (19) забива гвіздки, то люта зима буде. Як буде на Введення в сліду вода, то на Юрія — трава.

5 грудня — Прокопа. У давнину цього дня на шляхах ставили віхи, щоб мандрівники не збилися з дороги. Тому казали: «Прийшов Прокіп — розбив розміт, по снігу ступає — дорогу копає».

Прикмети грудня

■ Грудень холодний, сніжний та з вітрами — на врожай.

■ Якщо ворони вранці сидять на верхівках дерев й каркають — бути метелиці й морозу, вмостилися на середньому й нижньому гіллі — чекай вітру, на землі — потепліє, влаштували «ігри» в небі, перекидаються через голову, різко шугають донизу і знову вгору —за два-три дні буде хуртовина.

■ Якщо взимку ранкова зоря швидко гасне — на холодну погоду, а коли вечірня раптово згоряє — на відлигу.

МІНІ-БАЙКИ

Об'єктивні критерії

— Красива рослина — кругленька і тлуста! — В дискусії Кропу качанна Капуста...

Рятівниця

Щоб Грушку спасти від з'їдання, куса Людину захланну сумирна Оса...

Перестали шанувати

— Не тупцяє в чергах, по блатах уже не гаса Народ постсовєтський за мною... — зітха Ковбаса.

Сергій КОВАЛЬ.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Кожному своє

У курортному Кизяківську в рамках національної програми розвитку свободи слова пройшов фестиваль журналістики «Цить-шоу—2003». Тисячі мастодонтів пера з усіх регіонів під сяйвом святкових феєрверків змагалися у злочинному замовчуванні фактів обдурювання народу, корупції, вседозволеності, ідіотизму, залякування журналістів та іншого негативу.

Приємна новина

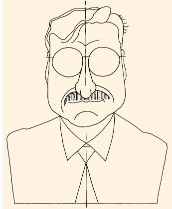
Здається, ще зовсім недавно у виборчій системі Бананового Маразмадору панував кам'яний вік, а вже сьогодні можна з упевненістю констатувати, що систему підкупу виборців, зняття з реєстрації небажаних кандидатів, фальсифікації результатів народного волевиявлення там доведено до досконалості.

Залізна логіка

Вже ні для кого не секрет, що народ Бананового Маразмадору вимирає. Однак порушувати кримінальну справу за фактом антинародної політики, що її проводять тамтешні правителі, прокуратура не поспішає — певне, чекає, коли з'явиться склад злочину, тобто коли народ вимре.

Олександр ПЕРЛЮК.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 0311223. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»